

Lokalpolitikere vil ikke overtage regionernes opgaver. Lad staten få dem, lyder det i *Kommunens* rundspørge.

nyheder side 3, 10-11

Greater Copenhagen vil vokse udover landets grænser. Det er ren win-win, siger Frank Jensen.

interview side 12-14

Ha' en fantastisk sommer

Vi vender tilbage med nye perspektiver, kritiske vinkler og skarpe nyheder den 7. september.

kommunen

politik fra rødderne torsdag 18. juni 2015 · nr. 17 · 58. årgang

Hjælpepakke til valgets vinder

20
GODE RÅD
fra Folkemødets
deltagere

FOTO: KRISTIAN BUUS

■ Region Sjælland i bestikkelsesskandale ■ Flygtninge vælger Danmark for mulighederne ■ Store forskelle i kommunalt anlæg ■ **Løkke vil holde trepartsforhandlinger**

■ **Mere end blot FV 2015 og Folkemøde.** Det politiske etablisement og mikrofonholdere fra de fleste medier har enten været på Folkemøde på et solbeskinnet Bornholm eller haft travlt med at føre valgkamp i hektisk slutspurt. Det kan måske overraske, at der ikke kun er noget at berette fra Allinge eller de uendelige politiske debatter, men det er faktisk tilfældet.

"Vi har ikke nødvendigvis noget imod en mindre vækst i de offentlige udgifter fra 2020, men om det lige skal være 0,6 procent, det ved jeg ikke"

Kristian Jensen, Venstres næstformand, til Ritzau

■ **Region Sjælland bestykket med rejser til Dubai.** 13 personer er anholdt i, hvad der kan gå hen at blive den største sag om bestikkelse af offentligt ansatte i Danmark. Ifølge politiet har ansatte i Region Sjælland, Kriminalforsorgen samt Rigspolitiet fået stillet mindst en million kroner til rådighed til private rejser. Til gengæld for det skulle firmaerne Atea og 3Ait have oplysninger om de bud, som firmaerne skulle konkurrere med for at vinde udbudsopgaver. Lørdag stod den administrerende direktør for Atea Danmark, Morten Felding, frem og fortalte, at han er blandt de sigtede. Seks mænd blev tidligt onsdag 10. juni varetægtsfængslet frem til 2. juli. De nægter sig skyldige og har kæret fængslingskendelsen til Østre Landsret. To af de

fængslede er ansat i Rigspolitiet og Region Sjælland og mistænkt for at modtage bestikkelse, mens fire er medarbejdere, muligvis forhenværende, fra de to it-firmaer, der har ydet bestikkelse, beretter Ritzau.

■ **Hvordan vælger flygtninge destination?** I kampen om at bremse flygtningestrømmen til Danmark har et af valgkampens store stridsmål været, om de offentlige ydelser er med til at motivere til at søge netop mod Danmark. Ifølge EU's grænseagentur Frontex researcher syriske asylsøgere grundigt, inden de begiver sig mod Europa, hvor de søger mod lande med høje velfærdsydelser. Men nu har TV2 for første gang spurgt de syrere, der sidder på danske asylcentre, hvorfor de er taget til Danmark. Og deres svar er helt anderledes. 200 asylansøgere har udfyldt spørgeskemaet på tre forskellige asylcentre, og kun ganske få svarer, at de månedlige ydelser, som Danmark giver til flygtninge, har haft betydning for deres valg. I stedet viser svarene, at det i høj grad er menneskerettigheder, uddannelsesmuligheder samt familie og netværk, der er afgørende for, at syrerne gerne vil til Danmark.

■ **Svingende investeringslyst.** Landets kommuner vil de kommende fire år investere knap 62 milliarder kroner i nye skoler, veje og andre anlægsopgaver, skriver Licitationen - Byggeriets Dagblad. Og der er enorme forskelle i investeringslysten i de enkelte kommuner. Det viser en opgørelse, som CRM-Byggefakta har udarbejdet på baggrund af de 98 kommuners anlægsbudgetter for 2015 og investeringsplaner for 2016-2018. Generelt investeres der mest i Region Midtjylland med Aarhus som den absolutte topscorer med investeringer på over ni milliarder kroner i perioden - svarende til 28.300 kroner per indbygger eller næsten tre gange

så meget som landsgennemsnittet. De samlede kommunale bygge- og anlægsinvesteringer udgør i gennemsnit 15,5 milliarder kroner om året i 2015-2018. Hver tredje anlægsopgave har en værdi på under fem millioner, viser opgørelsen.

Martin Geertsen

Plejer ikke at svinge mig helt derud. Men nu er det nok. Du er simpelthen fuld af løgn. Indføre brugerbetaling hos lægen og skære i dagpengene? I løj om jeres egen politik ved sidste valg. Ved dette valg, lyver I så om vores. Det er fattigt og uværdigt for jer....

■ **Trepartsforhandlinger med blå regering.** Der skal indkaldes til trepartsforhandlinger, hvis Lars Løkke Rasmussen vælges som statsminister. Det sagde Venstres formand og statsministerkandidat i sin tale ved Folkemødet på Bornholm. Han peger på fem punkter, der skal med ind på forhandlingsbordet: Flere skal i arbejde i stedet for at være på passiv forsørgelse. Der skal skabes mere vækst trods de høje danske omkostninger. Danmark udfordres af lavtlønnede udlændinge. Flere skal have den rigtige uddannelse. Fremtidens pensioner skal sikres. Finansministeren giver forslaget en lunken modtagelse.

Jeg vil gerne appellere til et bredt samarbejde i Folketinget, men jeg synes ikke, at Lars Løkke Rasmussen skal bilde danskerne ind, at han kan løse samfundets udfordringer med trepartsforhandlinger, når han er så ukonkret, siger Bjarne Corydon til Ritzau.

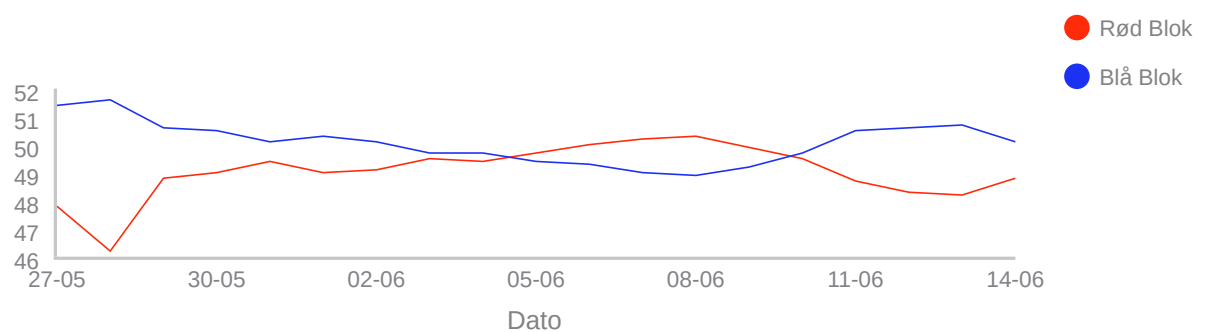

Lars Løkke Rasmussen måtte flytte sin tale på Folkemødet, så han kunne medvirke i DR's særudgave af Mads og Monopolet med partilederne som gæster.

Foto:: Martin Lehmann / Polfoto

Valgkampens daglige snit - for partier over spærregrænsen

Da fem institutter laver daglige målinger under valgkampen, har vi valgt helt ekstraordinært at udvide månedens snit med udviklingen i de daglige målinger siden valgudskrivelsen.

Vi samler sidste måneds tal fra syv institutters offentliggjorte meningsmålinger og regner et simpelt gennemsnit ud for måneden. De syv institutter er: Voxmeter for Ritzau, Megafon for TV 2 og Politiken, Norstat for Altinget, Epinion for DR, Greens for Børsen, YouGov for Metroxpress og Gallup for Berlingske. Da nogle institutter laver flere målinger på en måned, bruger vi et snit af deres målinger i udregningen af vores samlede gennemsnit.

kommunen

POLITIK FRA RØDDERNE

Udgiver: Kommunen A/S, Gammel Strand 50
DK-1202 København K

Ansv. redaktør: Claus G. Theilgaard
Administrationschef: Malene Mørkbak Bruun
Redaktion: red@kommunen.dk
Telefon 3334 6069

Redaktionschef: Benjamin Holst
Redaktionssekretærer:
Johan Seidenfaden, Eva Aagaard

Journalister: Morten Munkholm, Knud Abildtrup, Kirsten Laursen, Ronja Pilgaard, Morten Uhrenholdt, Jonas Sloth Bach, Lærke Cecilie Lindegaard, Michael Kjærgård

Debat & Navne:
debatognavne@kommunen.dk

Avislayout:
Jakob Thuemoes

Korrektur:
Svend Kjems Hove

Foto: Scanpix, Polfoto, Colourbox

Salg & abonnement:
Harald Wang, tlf. 4635 5343
harald@kommunen.dk

Årsabonnement: 2.575 kr.
www.kommunen.dk/abonnement

Annoncer:
Jørgen Scheel, tlf. 2392 4401

Tryk:
JYPA/OTM

Oplag: Kontrolleret oplag: 3.124 ekpl.
(1.7.2010 – 30.6.2011)

Læsertal: 2. kvartal + 2. halvår 2014 ifølge
Index Danmark/Gallup: 32.000

Kommunen udgives på et kritisk og uvildigt journalistisk grundlag. Målgruppe: Politikere og embedsmænd i kommuner, regioner og staten samt den kommunale verdens mange interessenter og leverandører.

Udgives i samarbejde med dknyt.dk.

kommunen
AGORA

DKNYT

Byrødder vil beholde regionerne

Et flertal af landets kommunalpolitikere vil bevare regionerne, viser en rundspørge nu. Bliver regionerne alligevel nedlagt, vil kommunalpolitikere have deres opgaver placeret hos staten.

o kvalitet

Jonas Sloth Bach
jonas@kommunen.dk

Regionerne skal ikke nedlægges af den kommende regering. Sådan lyder budskabet fra et flertal af kommunalpolitikere i en rundspørge foretaget af *Kommunen*. Mens 38 procent ønsker regionerne afskaffet, er 56 procent imod, viser rundspørgen, som 330 byrådsmedlemmer over hele landet har svaret på.

- Regionerne skal bevares; vi har brug for en stærk sam-

Bliver regionerne nedlagt, ønsker 42 procent af byrådsmedlemmerne, at deres opgaver skal placeres hos staten.

Foto: Tobias Nørgaard Pedersen / Polfoto

arbejdspartner, og vi har brug for demokratisk kontrol med vores sygehusvæsen, siger Aarhus-borgmester Jacob Bundsgaard.

Når man kigger på kvalitetsudviklingen i sygehusvæsenet, har regionerne gjort det aldeles fremragende, mener Jacob Bundsgaard, der er stærk modstander af de blå

partiers planer om en model med professionelle bestyrelser eller en decideret privatisering af sygehusvæsenet.

Vil ikke overtage

Bliver regionerne nedlagt, ønsker de færreste byrådspolitikere, at kommunerne skal overtage regionernes opgaver. 42 procent mener, at de

udelukkende eller i høj grad skal placeres hos staten, viser *Kommunens* rundspørge. Kun halvt så mange mener, at det er kommunerne, der i fremtiden skal overtage driften af sundhedsvæsenet.

Bliver en del af regionernes opgaver overladt til kommunerne, risikerer det at skabe et endnu større skel mellem

store og små kommuner, advarer KL's formand Martin Damm.

- Meget små kommuner vil kvie sig ved at skulle have sundhedsopgaver, for så bliver de de facto for små til at være kommuner, og så er deres fremtid ikke sikker, siger han. Omvendt mener han, at de største kommuner vil stå

"Meget små kommuner vil kvie sig ved at skulle have sundhedsopgaver, for så bliver de de facto for små til at være kommuner, og så er deres fremtid ikke sikker."

Martin Damm, KL's formand

på spring for at overtage en del af de opgaver, som en nedlæggelse af regionerne vil bringe i spil.

- De større kommuner kan sagtens se, at de godt kan løse nogle sundhedsopgaver. Det vil de sagtens kunne løfte og se en fordel for borgerne ved, siger Martin Damm.

Hvilke opgaver kommunerne vil kunne tage sig af i fremtiden, er dog for tidligt at diskutere, mener Martin Damm.

- Den diskussion må komme, hvis der bliver truffet en beslutning om, hvordan en ny struktur skal være i fremtiden. Opstår den situation, tager vi den derfra.

» Læs mere om kommunernes ønsker til en ny regering på side 10

Folkemødetema

Lærerne har stadig tillid til deres ledere

o reform

Det var ikke et populært standpunkt at være 'eksklusions-tilhænger' i lørdagens debat om folkeskolereformen et år senere - i avisen *Kommunen* og dknyt's telt.

Synspunkterne om 'inklusions-reformen' fik kød på, da formanden for Skole og Forældre, Mette With Hagensen, nævnte, hvordan en stamende skolepige i de store klasser var blevet mødt med forespørgsler, om ikke hun med fordel kunne komme på specialskole. Hun mente dermed, at netop inklusionen endnu ikke er kommet helt op i gear.

Det eksempel fik flere på banen - ikke mindst skolelederformanden Claus Hjortdal, der nævnte, hvordan han oplever lærere, der glæder sig over at have fået elever med Asperger og ADHD ind i klas-

Skolereformen har mindsket tilliden til politikere - ikke til skolelederne.

Foto: Kristian Buus

sen. Og KL-udvalgsformand Anna Mee Allerslev (R) fra Københavns Kommune fortalte om de positive reaktioner på den del af reformen,

som hun møder fra blandt andet Autismeforeningen.

Inklusion fik en særlig krølle med på vejen fra Hjortdal, der høstede seancens største klapsalve ved at appellere til at droppe udtrykket 'inklusions-elever':

- Det handler altså ikke om en bestemt gruppe af børn, men om dem allesammen, de svage, de stærke, mellemgruppen, de skæve - allesammen. Og vi skal kunne lave en god skole for hele gruppen af elever - ikke en bestemt gruppe.

Skolelederne fik samtidig et klap på skulderen fra KL-side, da Anna Mee Allerslev refererede en undersøgelse for at konkludere, at den fra lærerside så udskældte skolereform måske nok har ført til mindre tillid fra lærerne overfor politikere - men ikke overfor deres ledelse. ka

Borgmester-battle om nye fusioner

o størrelse

Flere ældre og større opgaver. Det er billedet, der møder mange kommunalpolitikere i de kommende år. Og det kan tvinge dem til at tænke i større enheder, mener blandt andre borgmesteren i Struer Mads Jakobsen (V).

- Nu har vi haft tre valgperioder med den nye struktur. Og jeg har det sådan, at vi nu bliver nødt til at have en fordomsfri debat om, om vi kan løse opgaverne bedre i større enheder, sagde han indledende til debatten om kommunesammenlægninger i dknyt og Avisen *Kommunens* telt på Folkemødet.

En intern rapport, der egentlig slet ikke skulle behandle fusionsemnet, endte med at vise et behov for at få det diskuteret på grund af udfordringer med fagligheden. Og den oplagte sammenlægningspartner er Holstebro.

- Hvis ikke det ender med en fusion, så må vi indgå nogle flere samarbejder med Hol-

stebro, lød det fra Mads Jakobsen.

Både borgmester Henrik Rasmussen (K) fra Vallensbæk og Erik Flyvholm (V) fra Lemvig deltog også i dknyt's debat. Begge kommer fra nogle af landets befolkningsmæssigt mindste kommuner i dag, og begge har stået fast på, at de bliver ved med at være små.

- Selvfølgelig stiller det store krav til vores medarbejderes faglighed. Men hvis jeg nu sammenligner os med København, så har de jo ikke en faglighed, som er til at prale af. De har nogle store enheder, men deres faglighed er ikke nødvendigvis stærkere, sagde Henrik Rasmussen, der hellere vil satse på sammenlægninger omkring enkeltområder som affald og klynge-samarbejde på IT.

- Vores kerneydelse er servicen til borgerne. Det er det, vi vil blive målt på. Og der leverer vi varen på en rigtig fornuftig måde, lød det fra Erik Flyvholm.

Debattens sidste deltager var byrådsmedlem John Køhler fra Allerød, der var tæt på at kunne kalde sig borgmester ved kommunalvalget i 2013. Siden er han sprunget ud af Venstre for at danne Lokallisten Allerød-Sjælsø, der går ind for en sammenlægning med Rudersdal og Hørsholm Kommune.

I Allerød Kommune mener han nu, at flere dele af forvaltningen er så svagt bemandet, at der ikke kan effektiviseres meget mere.

- Der vil komme nogle grimme prioriteringsøvelser i den kommende tid. Så lad os da fusionere nu, hvor de hurtige er kloge, og de langsomme dummer sig, lød hans opfordring. mm

» Temaet fortsættes på næste side

Rollemodeller skal lokke kvinder til politik

Der mangler kvindelige rollemodeller, der kan inspirere andre kvinder til at engagere sig politisk, lød budskabet ved feministisk folkemødedebat.

o ligestilling

Jonas Sloth Bach
jonas@kommunen.dk

Er det kvindernes egen skyld, at de er markant underrepræsenterede i landets byråd? Sådan lød spørgsmålet i avisen *Kommunens* telt på Folkemødet, da Rasmus Brygger, Nina Groes og Susanne Hoeck diskuterede feminisme og lokalpolitik.

- Det er partiernes ansvar; det er deres problem. Der er

“Ansaret er vores allesammens. Og der er behov for, at vi kigger endnu dybere og ser på, hvorfor kvinder ikke føler sig knyttet til det politiske.”

Rasmus Brygger, tidligere formand for Liberal Alliances Ungdom

Knap hver femte kvinde i politik har oplevet at blive talt til eller rørt ved på en upassende seksuel eller patroniserende måde i hverdagen, viser en analyse fra Berlingske.

Foto: Kristian Buus

skræmmende lidt fokus på det her område i ungdomspartierne, sagde KVINFO's direktør Nina Groes, der mener, at ungdomspartierne har glemt at have særlig opmærksomhed på ligestillingen i rekrutteringen til det politiske lag.

- Ansaret, lød det fra den tidligere formand for Liberal Alliances Ungdom Rasmus Brygger, er vores allesammens. Og der er behov for, at vi kigger endnu dybere og ser på, hvorfor kvinder ikke føler sig knyttet til det politiske, mener han.

En af forklaringerne er iføl-

ge Nina Groes, at sexismen stadig er et vilkår for kvinder, der engagerer sig i politik. En ny analyse fra Berlingske viser, at knap hver femte kvinde i undersøgelsen især i lokalpolitik har oplevet at blive talt til eller rørt ved på en upassende seksuel eller nedladende måde i hverdagen.

- Nogle gange har vi en forestilling om, at vi allerede har ligestilling og lige muligheder. Men jeg synes, den undersøgelse er et kæmpe wake up call, sagde Nina Groes under debatten. Hun påpegede også, at hovedparten af oplægsholderne på Folkemødet

er mænd, og at kvinderne oftest er repræsenteret i diskussioner om bløde emner.

Journalist og debattør Susanne Hoeck efterlyser flere rollemodeller til at bane vejen for yngre kvinder og glæder sig samtidig over, at der er tre kvinder i den seneste top-ti over magtfulde danskere. Desuden ser hun gerne kvoter, hvis de kan hjælpe med at gøre opmærksom på, hvor i processen mod politisk deltagelse kvinderne møder modstand på grund af deres køn.

Hvor gærdet er højest

Hun mener ikke, at kvinder

skal være bange for, at de bliver valgt alene på baggrund af deres køn.

Hvorfor vil vi absolut springe over, hvor gærdet er højest? Hvorfor skulle man ikke lade sig vælge på baggrund af sit køn? Tanken om, at kvinder skal blive som mænd for at kunne få lige muligheder og indflydelse, er vi ude over. Vi vil gerne have rollemodeller; det er ekstremt vigtigt.

Og der sker noget i det politiske liv, som jeg ikke ser i erhvervslivet, sagde Susanne Hoeck ved debatten.

Debattørerne var enige om, at det er helt centralt at aner-

kende, at der rent faktisk stadig findes ligestillingsproblemer.

Vi har enorme ligestillingsproblemer, og vi har alle et ansvar for at anerkende problemerne og også få andre til det, sagde Rasmus Brygger, som blev bakket op af Nina Groes:

Nogle gange har vi en forestilling om, at vi allerede har ligestilling og lige muligheder. Men ligestilling er ikke en lineær proces: Hvis vi ikke gør noget, går vi tilbage. o

Talkrig om kommunale udligningsordninger

o fordelsklub

Udligningsordningerne mellem kommunerne er ikke bare et regnestykke og noget matematik. Der er også politik i det og måske endda følelser, fremgik det, da avisen *Kommunen* havde sat to jyske og to sjællandske borgmestre stævne på Folkemødet for at kaste lys over pengestrømmene mellem kommunerne.

Der er grund til at holde ørerne stive, når et emne med så mange tal kommer op, og især når der er to forskellige ordninger i spil, hovedstadsudligningen og landsudligningen. Men der faldt også udtalelser, der appellerede mere til hjørnehalvdelen:

- Essensen er, at I sidder ved et kagebord med caffè latte i jeres fordelsklub, sagde eksempelvis Holstebros borg-

mester H.C. Østerby (S) til sine hovedstadskolleger.

- Det kan siges meget kortere: I vil bare gerne have nogle flere af vores penge, blev der fyret tilbage fra hans partifælle, Herlev-borgmester Thomas Gyldal Petersen.

- Nå, det er åbenbart helt i orden, at hovedstadsområdet har væsentlig lavere skat og væsentlig bedre service, lød indvendingen syrligt fra Randers-borgmester Claus Omann Jensen (V).

Skæv udligning

Alle ledsagede deres synspunkter med tal. Claus Omann Jensen mente bestemt at kunne gøre bedre brug af årlige 370 millioner kroner end at sende dem til hovedstadsområdet, Thomas Gyldal Petersen mindede om, at Herlev har 20 procent flere

socialt belastede borgere end landsgennemsnittet, mens for eksempel Holstebro har 13 procent færre, og H.C. Østerby ville grumme gerne have de 40.000 kroner mere i indkomstgrundlag per borger, som hovedstadsområdet har at gøre godt med.

Gribskov-borgmester Kim Valentin (V) smed også nogle tal på bordet: 27 millioner kroner til hovedstadsudligningen og 225 millioner kroner til landsudligningen skal hans kommune af med hvert år. Han syntes bedst om hovedstadsudligningen og ikke kun på grund af det mindre beløb. For Kim Valentin fandt beregningsmetoderne mere interessante end beløbene:

Hovedstadsudligningen havde han ingen indvendinger imod, men landsudligningen har fire indbyggede

skævheder, anførte han: 1. Der underkompenseres for ældre og for unge; 2. Der regnes skævt i forhold til ejere kontra lejere med ens indkomst; 3. Udligningen beregnes efter udgift og ikke efter behov, det vil sige, at de kommuner, der har spenderbukserne på, får ekstra; og 4. Der overkompenseres for flytninge, så kommunerne får mere, end de koster.

Bortset fra sidstnævnte, der ikke betingelsesløst blev godtaget af Thomas Gyldal Petersen, var der ingen indvendinger mod Kim Valentins kritikpunkter, men det var så også det eneste, de to fløje kunne enes om. Hovedstadsborgmestrene er fortsat helt uden forståelse for det jyske krav om at sløjfe hovedstadsudligningen og køre enstrengt med landsudligningen. mk

"Det er københavnerforkælelse, det dér"

o decentralt

Jakob Axel Nielsen, formand for 'Staten i hele Danmark', havde opbakning blandt publikum, da han og Djøf diskuterede placering af statslige arbejdspladser i *Kommunens* telt på Folkemødet

- Vi røvkeder os deroppe. Det eneste, vi laver, er drift. Derfor kigger jeg og mine kolleger efter job i København nu, lyder en kommentar fra 'en Djøfer fra Aalborg', som kommunen præsenterer sig som.

Jakob Axel Nielsen, tidligere konservativ minister og i dag formand for 'Staten i hele Danmark', nikker anerkennende. Han arbejder for at få bredt offentlige styrelser og direktorater udover hele landet. En idé, som har opbakning blandt publikum til debatten i *Kommunens* telt på Folkemødet.

- Efter kommunalreformen er landet blevet delt op. Det er blevet en tradition at centralisere. Men hvorfor skal Vejdirektoratet ligge på en af de dyreste adresser i København? spørger han retorisk og kommenterer selv:

- Da jeg var minister (transport- og energiminister i 2007, red.) havde direktoratet ikke haft besøg af en minister i 35 år.

Men Lars Qvistgaard, formand for Djøfs offentlige chefer, frygter, at kompetencerne forsvinder fra de store akademiske arbejdspladser, hvis de skal spredes udover hele landet.

- Hvis man for eksempel rykker Domstolsstyrelsen til Nakskov, vil det nærmere betyde, at styrelsen mister nogle kompetencer, end at uddannelsesniveaet bliver hævet i Nakskov, siger han. lc

Taktik, velfærdsknuder og magtangst

strategi

Af **Anders Frandsen**, Public Affairs Director i Rud Pedersen Public Affairs

Denne klumme lider under at skulle afleveres en uge, før valget afholdes. 7 dage i en valgkamp er en evighed, og resultatet er stadig umuligt at forudsige. Som politologisk feltstudie har valgets første 16 dage imidlertid budt på en række interessante forhold.

De to statsministerpartier S og V er gået til valget med meget forskellige strategier. Helle Thorning-Schmidt har lanceret en politisk defensiv kampagne beroende på en fremskrivning af den offentlige sektor, men ellers blot for nye politiske ideer. Meget betegnende er det under overskriften: "Det Danmark du kender". Til gengæld har hun meget offensivt forsøgt at gøre det til et valg om personlig integritet mellem hende selv og Lars Løkke Rasmussen.

Løkkes strategi har været mere offensiv. Nulvækst i det offentlige, kontanthjælpsloft og lavere udviklingsbistand skal bruges til at finansiere en skattelettelse i bunden og flere penge til sundhedsvæsenet - samlet i det mere offensive slogan: "Danmark for fremtiden". Lars Løkke Rasmussen ønsker samtidig, at valget skal handle om politik fremfor personer.

Kigger man på de taktiske manøvrer under

valgkampens indledende slag, ser billedet imidlertid markant anderledes ud. Helle Thorning har fra første duel mellem de to statsministerkandidater gjort, hvad hun kunne, for at råbe Lars Løkke i stykker, afbryde og tirre ham. Samtidig har Henrik Sass Larsen råbt løs mod DF, Pia Kjærsgaard og Kristian Thulesen Dahls "tulliarder", og Socialdemokraterne har råbt "Panorama", hver gang lejligheden har budt sig.

I kontrast har Løkke virket meget tilbagelænet, ja, næsten apatisk i den første debat, hvor han også proaktivt brugte tid på at gå canosagang og beklage diverse sager om tøjindkøb og så videre. Til gengæld forsøger Løkke at få duellerne til at handle om politik og forskellene på rød og blå blok - især på udlændingeområdet og differencen mellem at være i arbejde og på overførselsindkomst. Der er således for begge parter en diskrepans mellem strategi og taktik.

Fælles for begge parter er imidlertid, at de er bundet af den parlamentariske ligning $3 + 1 = 1 + 3$, også kendt som "velfærdsknuden". Thorning sidder i en blok, hvor 3 partier - Enhedslisten, SF og Socialdemokraterne - ønsker mere klassisk velfærd i form af en større offentlig sektor med videre, mens Løkke geråder i en blok, hvor 3 partier i form af Konservative, Liberal Alliance og Venstre ønsker flere reformer, mens Dansk Folkeparti ønsker mere velfærd.

Det betyder, at Helle Thorning ikke kan levere meget andet end en fremskrivning af velfærdssamfundet, mens Lars Løkke ikke har kunnet levere meget andet end "sigtelinjer".

I modsætning til valgkampen i 2011, hvor Socialdemokraterne og SF gik til valg på en mastodontisk gentænkning af samfundsøkonomi

"Et andet karakteristikum ved denne valgkamp har været, at mange af partierne synes at være ganske godt tilfreds med deres nuværende størrelse og ikke efterstræber magten."

mien - som dog hurtig blev udskiftet med "gængse regnemetoder", da de ramte regeringskontorerne - har denne valgkamp da heller ikke budt på de store økonomiske forskelle mellem de to blokke.

Det ideologiske snit har til gengæld været nogenlunde rent. Løkke ønsker at bremse væksten i verdens største offentlige sektor, mens Helle Thorning gerne vil udbygge den offentlige service henover de kommende år.

Et andet karakteristikum ved denne valgkamp har været, at mange af partierne synes at være ganske godt tilfreds med deres nuværende størrelse og ikke efterstræber magten.

Liberal Alliance belønnes for et solidt og grundigt benarbejde og bevæger sig støt og roligt mod en tocifret procentdel af vælgerskaren, og Anders Samuelsen virker, som om han engang vil se tilbage på denne valgkampspe-

riode som de lykkeligste dage i sit liv. På den politiske front har der imidlertid ikke været mange nye udmeldinger fra de liberale hedsporer under valgkampen.

Det samme gør sig gældende for Dansk Folkeparti, Socialistisk Folkeparti og Enhedslisten, som allesammen synes at være ganske godt tilfredse med at trille med feltet hjem. Ingen af disse fire partier har således gjort sig synderlig bemærket i valgkampen hverken med skarpe krav til regeringsdannelse, indhold i regeringsgrundlag eller lignende.

Tilbage er så Konservative og Radikale Venstre. To partier, som tilbage i 00'erne gerne selv stillede med statsministerkandidater og under valgkampen har fremlagt en række politiske udspil på en bred vifte af områder. De falder begge støt og roligt i målingerne.

Måske meget symptomatisk for denne udvikling er Alternativets fremkomst og himmelstorm. Trods forslag om forbud mod citronmåner, nutella og køb af flere forbrugsgoder rammer partiet en vælgerskare, som er trætte af politiske kværlanterier - og hellere vil have drømme og fortællinger end magt.

Rigtig god valgdag!

» Kommenter klummen på www.kommunen.dk

Folkefærge

Folkemødet fik en uventet gæst, da den aldrende Povl Anker freestylede udfor Allinge, hvor deltagerne så småt havde skiftet debatten ud med pillerejer og kold hvidvin. Transporten fra og til klippeøen er ikke overraskende en mærkesag, der samler Bornholms politikere. Vi lader billedet stå et øjeblik ...

Foto: Kristian Buus

Mens politikerne skændes om, hvem der har skylden for problemer med skrantende yderområder og forfæjlet integration, fokuserer Folkemødet på løsningerne. *Kommunen* er taget til Folkemødet på Bornholm for at lede efter løsninger på fire af valgkampens hovedtemaer: **beskæftigelse, integration, klima og udkantsdanmark**. Her er Folkemødets løsningsforslag til dem, der får magten.

o beskæftigelse

Skattereformer og flere faglærte skal fremtidssikre arbejdsmarkedet

Mens der i valgkampen er blevet fokuseret på uenighederne om nulvækst og udlændinge, forsøgte økonomiske eksperter og arbejdsmarkedets parter at finde fælles løsninger på Folkemødet.

Af Morten Munkholm
munkholm@kommunen.dk

Danmark ligger lunt i svinget, når vi sammenligner os med andre økonomier. Det var Nordeas cheføkonom Helge Pedersen, økonomiprofessor på CBS Jesper Rangvid og chefanalytiker i AE-rådet, Erik Bjørsted, alle enige om, da de fredag diskuterede verdensøkonomiens fremtid.

Men politikerne bliver nødt til at holde nøje øje med incitamentet for at bo og arbejde i Danmark, lød det samtidig.

- Skattetrykket er den bekymrende del, fordi det driver økonomien på den lange bane, og det styrer incitamentet til at arbejde, fortalte Jesper Rangvid indledende.

Og Helge Pedersen fulgte trop.

- Med et meget højt skattetryk i fremtidens globaliserede verden kan de unge mennesker måske finde det mere attraktivt at rykke til udlandet. De kommer så typisk hjem, når de skal have deres børn i daginstitution. Men skatten er vigtig, sagde han.

Jesper Rangvid gjorde dog opmærksom på, at skattereformer ikke behøver at blive finansieret af en mindre offentlig sektor.

1. Lav en boligskatte-reform og sænk skatten på arbejde

2. Forsøg med indslusningsløn eller mere erhvervsrettet aktivering

Danmark står til at mangle 30.000 faglærte om fem år, og derfor skal der større fokus på erhvervsuddannelserne, mener KL-formand Martin Damm (V).

Foto: KL

- Vi kan jo godt lave om på skattesystemet, så det bliver bedre og mindre forvridende. Her bliver jeg nødt til at nævne boligskatten, sagde professoren, som hurtigt blev bakket op af AE-rådet trods dets forbindelser til Socialdemokraterne.

- Det er håbløst - det, vi ser i øjeblikket. Jeg går fuldstændig ind for at få ændret på boligskatten, lød det fra Erik Bjørsted.

Høj løn bevares

Også den offentlige sektors størrelse blev endevendt af økonomerne, der ikke nødvendigvis var klar med slagtekni-ven.

- Jeg mener ikke, man kan sige noget om, hvor stor den offentlige sektor skal være. Men vi skal se på, hvor vi kan blive mere produktive, lød det fra Erik Bjørsted, mens Jesper Rangvid var lidt mere filosofisk.

- Vi skal kigge udad vinduet. Er vi et forholdsvis rigt land? Ja. Har vi en stor offentlig sektor? Ja. Der er altså ikke nogen modsætning mellem de to ting. Men vi er nok lige på

”Vi skal kigge udad vinduet. Er vi et forholdsvis rigt land? Ja. Har vi en stor offentlig sektor? Ja. Der er altså ikke nogen modsætning mellem de to ting. Men vi er nok lige på grænsen.”

Jesper Rangvid, økonomiprofessor på CBS

grænsen, sagde professoren.

En løsning for at få flere i arbejde er at indføre lavere løn i et indslusningsforløb for de mange flygtninge, der i øjeblikket kommer til Danmark. Men økonomerne havde ikke evidens nok til, at de ville gå fast ind for den ordning. De var nemlig samtidig enige om, at vi skal kunne bevare et højt lønniveau i Danmark og ikke skabe lige så stor ulighed som andre steder i verden.

- Halvdelen af USA's arbejdende befolkning har ikke oplevet at blive rigere de sidste 30 år. Det er jo alarmerende, fortalte Jesper Rangvid.

- Jeg ville være meget bekymret, hvis vi fik tilstande som i USA, hvor de har et kæmpe proletariet. Vi skal ikke gå den vej efter min me-

ning, sagde Helge Pedersen efterfølgende.

Skal vores høje lønniveau opretholdes, kræver det dog også, at vores arbejdsstyrke bliver bedre uddannet.

- Der er alt for mange danskere, der ikke kommer videre efter folkeskolens afgangsprøve. Hvis vi ikke får løst den udfordring, så kan vi komme til at sakke bagud økonomisk, sagde Erik Bjørsted.

Faglig fordel

I KL's telt var netop uddannelse på programmet torsdag eftermiddag. Her var fokus bare ikke på dem uden uddannelse, men på dem, der vælger en høj uddannelse. Danmark står nemlig til at mangle 30.000 faglærte om

bare fem år, og det skyldes et for stort fokus på gymnasierne, mente KL-formand Martin Damm (V).

- Hele den der gymnasiekultur er fuldstændig forfæjlet, sagde han og foreslog, at man udøvede holdningspåvirkning på de unges mødre, så de i højere grad anbefalede dem at tage erhvervsuddannelser.

I det hele taget var der enighed i panelet af arbejdsgivere, lønmodtagere og fagfolk om, at erhvervsuddannelserne trænger til at blive talt op og få fremhævet de positive historier.

- Der er også håndværksmestre, der kører rundt i en stor Mercedes, har jeg lagt mærke til. Det kan altså lykkes at tjene gode penge på en erhvervsuddannelse, fortalte Frank Korsholm fra Håndværksrådet.

Direktør på uddannelsescentret Selandia Michael Kaas-Andersen foreslog, at der kunne skabes flere skolehjemsplasser for de studerende, så de kom tættere på deres erhvervsuddannelse. Og så opfordrede han kommunerne til at bruge mulig-

3. TAL ERHVERVS-
UDDANNELSERNE
OP

4. Sænk grænsen
for skolehjem-
berettigelse

hederne i folkeskolereformen.

- Da jeg gik i folkeskole tilbage i halvfjerdsere, var min sløjdlærer håndværker og min musiklærer musiker. Det er vigtigt at få åbnet skolerne op for det omgivende samfund, så vi kan få flere fagfolk tilbage i systemet, sagde han.

◉ udkant

Funktionelle regioner skaber vækst

De regionale vækstcentre kan trække landdistrikterne med sig, men det kræver øget samarbejde mellem kommunerne og større frihed fra staten.

Jonas Sloth Bach
jonas@kommunen.dk

Da en lokal virksomhed for nylig henvendte sig til Kalundborgs borgmester og KL's formand Martin Damm for at høre, hvordan de kunne skaffe 350 forskellige akademikere til nye stillinger, måtte han i første omgang melde pas. På det ark, som hans jobformidling kunne stikke ham i hånden, var der kun 18 ledige akademikere i kommunen. Men i kraft af samarbejdet med resten af de sjællandske kommuner i Greater Copenhagen kunne han hurtigt give virksomheden besked om, at der var omkring 4000 akademikere uden job i hovedstaden, og formidle en kontakt, så det kunne lykkes at finde pendlervillig arbejdskraft. Anekdoten fortalte Martin Damm i KL's telt på Folkemødet for at understrege betydningen af de nye samarbejds-konstellationer, som han kalder funktionelle regioner. Det er partnerskaber, som opstår i alt fra store business-regioner til mindre, tværkommunale projekter og sætter kommunerne i stand til at se ud over deres egne grænser og iværksætte strategier og indsatser, der ville være umulige for den enkelte kommune.

- Når vi arbejder sammen på tværs, skaber vi den vækst og velstand, der skal til, siger Martin Damm, og det kan kun lykkes, hvis kommunerne holder op med at slås om at dele en stadig mindre kage og i stedet slår større brød op i fællesskab, mener KL's formand.

Trækker landet med

I Thisted har borgmester Lene Kjølgaard Jensen (V) konstateret, at et øget samarbejde mellem de nordjyske kommuner med udgangspunkt i den viden og energi, der kommer fra Aalborg, ikke bare understøtter udviklingen dér, men også kaster både beboere og arbejdspladser af sig til kommunerne i nærheden.

- Jeg synes ikke, vi skal tænke på udviklingen af landdistrikter for sig. Det hænger sammen med den øvrige udvikling, for vi er hinandens forudsætninger, siger Lene Kjølgaard Jensen.

Sådan ser Københavns overborgmester også på diskussionen om yderområderne, der ofte kommer til at handle om hovedstaden mod yderområderne, men for Frank Jensen handler det ikke om enten-eller, men om både-og.

- Vækst er ikke et nulsumspil, hvor der forsvinder noget fra nogen, når andre ska-

Ti minutters gang fra selve Folkemødet havde Slagelse Kommune lavet en lejr, der skulle sætte fokus på udkantens vilkår og forhåbentlig vise, at også yderområderne har masser at byde på.
Foto: Kristian Buus

1.
**BREDBÅND
TIL HELE
LANDET**

2.
**Flyt statslige
arbejds-
pladser ud**

ber vækst - tværtimod. Men vi er nødt til at samarbejde meget mere intensivt udover kommunegrænserne, hvis det skal lykkes, siger Frank Jensen.

Det er ikke udelukkende kommunerne selv, der skal blive bedre til at søge samarbejdet, mener Martin Damm, også staten har en opgave med at gøre det lettere at indgå partnerskaber på tværs af kommunegrænser på mange forskellige måder.

- Vi slipper ikke denne her dagsorden, men staten skal

anerkende de funktionelle regioner i stedet for at tænke i de traditionelle kasser. Så kan vi bedre gøre det, og så kan vi gøre det bedre, siger Martin Damm.

Rammerne rammer vandkanten

Et af de store temaer på Folkemødet var, hvordan rammebetingelserne skal se ud for at sikre, at landdistrikterne har lige muligheder for vækst og udvikling.

- Der ligger en udfordring omkring udligningsreformen, og man er også nødt til at kigge på hovedstadsudligningen, hvis man vil sikre, at der er nogenlunde ens rammevilkår for kommunerne, siger Jacob Bundsgaard (S), der er borgmester i Aarhus.

Ifølge Liberal Alliance bør planloven liberaliseres, så det bliver kommunerne selv, der tager stilling til, hvor og hvor stort der må bygges.

- Kommunale planlove ville kunne åbne op for flere eksperimenter. Det skaber dynamik, når noget er decentralt, men det kræver et opgør med planloven, siger Joachim B. Olsen.

Men hverken ændringer af planloven eller andre rammebetingelser er nok til at fastholde bosætningen i yderområderne. Vi må erkende, at bevægelsen mod byerne er

global, mener Martin Ågerup, der er direktør i CEPOS.

- Det er spøjst, at vi går op i at diskutere udkant i et land, hvor der ikke er nogen områder, der er rigtig langt væk. Jeg synes, man skal gøre det synligt, hvad det koster at prøve at få folk til at blive. Den største fare er, at hele Danmark bliver en udkant, siger Martin Ågerup.

Bredbånd til alle?

Den mest konkrete udfordring i mange yderområder er den dårlige internetforbindelse, der gør det svært at

3.
**GIV KOMMUNER
MAGTEN OVER
PLANLOVEN**

4.
**Øget samarbejde
mellem kommuner**

"Det er spøjst, at vi går op i at diskutere udkant i et land, hvor der ikke er nogen områder, der er rigtig langt væk. Jeg synes, man skal gøre det synligt, hvad det koster at prøve at få folk til at blive. Den største fare er, at hele Danmark bliver en udkant."

Martin Ågerup, direktør, CEPOS

være iværksætter i en digital tidsalder. Og det må være statens opgave at sørge for lige adgang til en teknologi, der bliver stadig vigtigere, mener Slagelses borgmester Stén Knuth (V).

- Det er en teknologi, som kommer til at fylde helt vildt, og det bliver en ny regering, uanset hvad farve den får, nødt til at tage fat i, siger han. Borgmesteren opfordrer politikerne på Christiansborg til at kigge på teleforliget fra 1999, som han kalder udslidt.

- Det er vi nødt til at liberalisere, så vi får større frihed i kommunerne, siger Stén Knuth.

For Joachim B. Olsen er det dog ikke nødvendigvis statens opgave at sørge for, at hvert eneste hus har bredbånd.

- Hvis man mener, at ethvert hus i Danmark skal have bredbånd, koste hvad det vil,

så er jeg ikke enig. Der er ting, der er dyrere i byerne, og så er der ting, der er dyrere på landet, siger han.

Men når landbruget i stigen- de grad er computerstyret og digitalt, er det fuldstændig afgørende, at teknologien er i orden, også når det ikke kan svare sig at anlægge den på markedsvilkår, lyder besked fra Landbrug & Fødevarer.

- Jeg er lidt rystet over, at man kan blive så liberal, at der ikke er nogen opgaver, der er statens ansvar. Det er en del af vores kultur, at vi gerne vil have vores land til at hænge sammen. Vi bygger heller ikke selv vores veje og trækker vores ledninger, siger formand Martin Merrilld. ◉

◉ **integration**

Drømmen om et nyt 'os'

Debatten om flygtninge og indvandrere domineres stadig af 'dem og os', men hvis integrationen skal lykkes, er der brug for et fælles 'vi', lyder budskabet fra Folkemødet.

Jonas Sloth Bach
jonas@kommunen.dk

To hundrede mennesker dannede kædedans til arabisk bryllupsmusik, da medievirksomheden Zetlands event Ghettofortællinger kulminerede torsdag aften på Folkemødet. Det var den eftertragtede festmusikant fra Gellerupparken Houssam Zamzam, der spillede op til dans. Men selv om arrangementet forsøgte at skabe bedre forståelse på tværs af kulturelle og etniske skel, befandt gæsterne sig i en stor, midlertidig ghetto af velud-

Iværksætter. Tre drenge fra Tingbjerg i København fortæller interesserede gæster om deres mikrovirksomhed.

Foto: Dansk Flygtningehjælp

1.

**NEDBRYD DE
HVIDE
GHETTOER**

2.

**Afskaf
mindsteløn
for nydanskere**

dannede, hvide mennesker. Det var det segment, som debattøren Geeti Amiri lidt tidligere på aftenen havde kaldt halahippier med et glimt i øjet, men med et endnu større gran af sandhed.

Hvor meget de forskellige integrationsarrangementer på årets Folkemøde end for-

søgte at skabe dialog og nedbryde fordomme, må man se i øjnene, at debatten om flygtninge og indvandrere stadig handler mere om 'dem og os'. Det mener landsformand for Radikal Ungdom Christopher Røhl Andersen.

- Det er ikke en 'dem og os'-diskussion, sagde han i en paneldebat om, hvorfor integrationen har slået fejl. Det synspunkt bakkede Chris Bjerknæs fra DFU op om.

- Vi og måske især mit eget parti har haft en tendens til at tale 'dem og os' - det kan være farligt, siger Chris Bjerknæs.

Ifølge Christopher Røhl Andersen skal foreningslivet og

"Vi og måske især mit eget parti har haft en tendens til at tale 'dem og os' - det kan være farligt."

Chris Bjerknæs, Dansk Folkepartis Ungdom

vi allesammen tage ansvar og være bedre til at hjælpe både flygtninge og indvandrere ud blandt os, så de kan bidrage.

- Det vigtigste er at gøre op med integrationsbegrebet og gøre det til socialpolitik i stedet for integrationspolitik.

Det kan man gøre kommunalt ved at nedlægge integrationsudvalg og i stedet lægge opgaverne ind i social- og uddannelsesudvalg og tage problemerne der, hvor de er, siger Christopher Røhl Andersen.

Den hvide ghetto

Integrationsdebatten må ikke blot handle om, hvordan man får ghettoområderne med flygtninge og indvandrere brudt ned, men også om, hvordan man får de lukkede og dansksdominerede villakvarterer brudt op, så der bliver rum for at komme tættere på hinanden. Det var budskabet fra den nye SFU-formand Nanna Bonde Ottosen.

3.

**Flyt jobcentre
ud i asylcentre**

4.

**Lav straksafklaring
af beskæftigelses-
kompetencer**

- De hvide ghettoer er et virkelig stort problem. Det kræver lovgivning, der kan sikre alment byggeri, hvor studerende og andre lavindkomstgrupper kan flytte ind, og det kræver omlægning af skole-distrikter, så man ikke bare møder dem, der ligner en selv allermest, siger hun. Chris Bjerknæs er enig i, at der er brug for et større engagement fra hele befolkningen, hvis integrationen skal lykkes i fremtiden.

- Det er fandme svært at blive integreret, hvis du bor i Gellerup, og der er ikke mange af os andre, der deltager i og bidrager til integrationen, lød det fra Chris Bjerknæs. ◉

Integration gennem beskæftigelse

Den bedste opskrift på vellykket integration er at få flere indvandrere og flygtninge i job. Målet er det samme, men midlerne splitter blokkene.

Jonas Sloth Bach
jonas@kommunen.dk

Den indlysende kendsgerning er, at integrationen er slået fejl. Det konkrete indtryk er, at partierne kappes om at løse det ved at få flere indvandrere ud på arbejdsmarkedet. Det opløftende budskab, som man kunne høre på Folkemødet, er, at løsningen allerede findes. I al fald, hvis man tror på Dansk Arbejdsgiverforening.

- Det, der skal til, er, at man med det samme sørger for at

teste, hvad de gerne vil beskæftige sig med og hvilke kompetencer de kommer med, og med det samme fra kommunen tager kontakt til virksomheder og får dem i praktik og giver dem mentorstøtte. Så er man i stand til at gøre dem selvforsørgende på et års tid, sagde DA's direktør Jørn Neergaard Larsen til de fremmødte i DA's telt på havnen i Allinge.

Når det alligevel ikke lykkes, skyldes det, mener han, at størstedelen af Danmark klientgør disse flygtninge og indvandrere og ikke sørger for, at de kommer i gang, men i stedet sætter dem demotiverede på skolebænken uden at give dem mulighed for at få en fornemmelse af, hvilket

land de er kommet til, og bruge deres kompetencer.

- Så bliver de som andre udenfor arbejdsmarkedet mere og mere isolerede, og så bliver opgaven større og større, siger Jørn Neergaard Larsen. Han mener, at der allerede er tilstrækkelig viden om, hvad der skal til.

- Det fortvivlende er, at vi har en masse kommuner, der har været med i forsøgsprojekter og oplevet positive resultater, men som ikke får gjort noget ved det, siger Jørn Neergaard Larsen.

Lav løn eller øget indsats

Politisk er alle enige om, at en øget beskæftigelse ville styrke integrationen. Spørgsmålet er, hvor hårdt man skal

puffe, og hvilke forhindringer man bør fjerne.

- Det handler om at få flere indvandrere i job. Det gør man ved at sikre, at det bedre kan betale sig for dem at arbejde. Vi skal have genindført en ordning i stil med start-hjælpen og indført et moderne kontanthjælpsloft, der sikrer, at vi ikke har nogen sidende på offentlige ydelser ude i en ghetto, siger Simon Lindkær fra VU.

Ifølge landsformanden for Radikal Ungdom Christopher Røhl Andersen er det afgørende at skabe en mere målrettet beskæftigelsesindsats.

- Vi må sørge for, at jobcentre kommer ud i asylcentre og møder de her mennesker og hjælper dem ud på

"Det fortvivlende er, at vi har en masse kommuner, der har været med i forsøgsprojekter og oplevet positive resultater, men som ikke får gjort noget ved det."

Jørn Neergaard Larsen, direktør, Dansk Arbejdsgiverforening

arbejdsmarkedet, siger han.

Hos CEPOS ser man gerne, at indvandrere og flygtninge, der er i stand til at arbejde, kan slippe udenom alt bureaukratiet.

- Det ville være ideelt, hvis man kunne gå direkte fra luft-havnen og ned til den lokale café og tilbyde sin arbejdskraft til 70 kroner i timen, siger direktør Martin Ågerup.

Men sådan en model vil true solidariteten og i virke-

ligheden modarbejde integrationen, mener man hos Enhedslisten.

- Hvis man sender flygtninge ind på arbejdspladsen som løntrykkere, så får man spændinger på arbejdspladsen, og det har jeg ikke lyst til, siger Enhedslistens folketingsmedlem Christian Juhl. Han ser hellere, at nydanskere lærer så meget dansk, at de kan begå sig på en arbejdsplads, inden de kommer derud. ◉

Hvis alle begyndte at målrette nye investeringer i en grøn retning, kunne vi hurtigt nå meget langt, mener tidligere klimakommissær Connie Hedegaard.

Foto: Kristian Buus

◦ klima

Politikere skal fortælle sandheden om klimamålet

Det koster penge at være frontløber med at få nedbragt CO₂-udslippet, og det bør politikerne være ærlige omkring, lød det fra klimadebatten på Folkemødet. Vi skal stille os det spørgsmål, om det må koste noget at redde kloden, sagde tidligere klimakommissær Connie Hedegaard.

Af Morten Munkholm
munkholm@kommunen.dk

Hvor meget skal vi ofre for at få mindsket CO₂-udledningen? Det var hovedtemaet på arrangementet "Connie & Monopolet", hvor tidligere klimakommissær Connie Hedegaard debatterede klimaspørgsmålet sammen med blandt andre Børsens debatredaktør Christopher Arzrouni.

- Der er sandsynligvis klimaforandringer, men at gå enegang i Danmark er ikke omkostningseffektivt. Det er en vej til fattiggørelse, sagde Børsens debatredaktør Christopher Arzrouni til stor utilfredshed blandt publikum.

Tidligere overvismand og nuværende formand for Klimarådet, Peter Birch Sørensen, kunne bekræfte, at Klimakommissionen forventede, at vores målsætninger vil koste cirka 0,4 procent af

1. Drop subsidier til olie, kul og naturgas – få gang i roadpricing

2. Lav minimumsklimastandarder for offentlige bygninger

BNP, og at det tal sandsynligvis er højere nu.

- Men for mig at se er det en bunden opgave at få nedbragt vores CO₂-udledning med noget nær 95 procent inden 2050. Omkostningerne ved ikke at gøre det kan også alt andet lige blive langt større, tilføjede Peter Birch Sørensen.

Et dilemma om, hvorvidt det kan betale sig at vælge den mest klimarigtige løsning, kom også på bordet. Afgifter gør det nemlig langt dyrere at købe en varmepumpe end et træpillefyr, selvom varmepumper er mere miljø-

rigtige.

- Man kan jo ikke forvente folk i at vælge et træpillefyr, når det er langt billigere. Men de to ting skulle jo gerne hænge sammen, og der er helt klart nogle uhensigtsmæssigheder i afgiftssystemet i øjeblikket, sagde tidligere overvismand Peter Birch Sørensen.

Og debattens tredje deltager, direktør for Concito Christian Ibsen, var enig.

- Hvis afgiftssystemet havde mere fokus på selve CO₂-udledningen, ville det højst sandsynligt også gøre naturgas mere konkurrencedygtigt at bruge, sagde han med henvisning til et spørgsmål om, hvorvidt det kunne betale sig at lave en løbende omstilling.

Grønt vs. profit

På Folkemødet var Connie Hedegaard også involveret i en anden debat om grønne investeringer. Pensionskasserne prioriterer dem i højere og højere grad - men de holder også igen, hvis der ikke er stor nok profit at hente.

- Vores fremmeste opgave er at sikre et godt afkast til vores kunder. Rigtig meget af den grønne omstilling er drevet af offentlige investeringer, og dermed er der også en politisk risiko. Der må være grænser for, hvor stor en risi-

"Det koster uden tvivl noget at løbe tingene i gang. Men så må vi jo stille os selv det lidt absurde spørgsmål: Må det koste noget at redde kloden?"

Connie Hedegaard, tidligere klimakommissær

ko vi vil tage som investor, sagde CSR-direktør i PensionDanmark, Jens-Christian Stougaard.

WWF's generalsekretær Gitte Seeborg efterspurgt dog konkret handling til, hvordan pensionskasserne vil afskaffe de mest sorte investeringer, de i dag sidder inde med. Og der blev samtidig efterspurgt et slags Standard & Poor's, som kunne rate grønne investeringer, ligesom landenes økonomier bliver ratet i dag.

- Der er meget fup og fidus i det grønne marked. Vi har brug for et kodeks, så vi er sikre på, hvad de forskellige muligheder reelt indeholder, sagde direktør i PKA Peter Damgaard Jensen.

Byggepotentiale

En investeringsform, der er i kraftig vækst, er såkaldte grønne obligationer, som blandt andre Nordic Investment Bank udbyder. Sidste år gik investeringsformuen i grønne obligationer fra 11 milliarder til 36. Og der forventes også en tredobling i år, fortalte Connie Hedegaard.

- Hvis vi bare begyndte at målrette alle de nye investeringer i en grøn retning, så kunne vi komme meget meget længere, sagde hun.

PKA og PensionDanmark mente begge, at de gør det godt.

- Vi vil investere 20-25 milliarder grønt de næste fire-fem år. Vi får ikke ekstra afkast af grønne obligationer, men vi har brug for nogle sikre grønne investeringer, og det kan de fungere som, fortalte Peter Damgaard Jensen.

Jens-Christian Stougaard efterlyste imidlertid også, at det offentlige skabte mulig-

4. Nnyt afgiftssystem, for konkret CO₂-udledning

heder for grønne byggeprojekter ved at stille minimumskrav til deres eget byggeri.

- Indtil videre har politikerne prioriteret i en anden retning, selvom der er et rigtig stort potentiale i bygninger, sagde han.

Connie Hedegaard var mere fokuseret på de offentlige subsidier til fossile brændstoffer samt på at bruge 'naming and shaming' af dem, der ikke gør nok for grønne investeringer.

- Det koster uden tvivl noget at løbe tingene i gang. Men så må vi jo stille os selv det lidt absurde spørgsmål: Må det koste noget at redde kloden? sagde den tidligere klimakommissær.

3. SKAB ET SLAGS STANDARD & POOR'S FOR KLIMA-INVESTERINGER

RUNDSPØRGE

Kommuner har beskæftigelse i top på ønskelisten

Fokus på beskæftigelse og uddannelse og flere ressourcer til ældre og flygtninge. Sådan lyder kommunalpolitikernes ønsker til den kommende regering.

Ønskelisten

Jonas Sloth Bach
jonas@kommunen.dk

Når den kommende regering efter valget sætter sig sammen for at forfatte sit regeringsgrundlag, bør beskæftigelsesindsatsen og uddannelsesområdet have topprioritet. Det mener landets byrådspolitikere, viser en rund-

spørge, som *Kommunen* har lavet. 38 procent ser helst, at beskæftigelsesområdet bliver prioriteret mere end i dag, mens hvert femte byrådsmedlem ønsker, at den kommende regering øger indsatsen på uddannelsesområdet, viser rundspørgen, som 330 byrådsmedlemmer over hele landet har svaret på.

Nej til kontanthjælpsloft

Det er dog de færreste byrådspolitikere, der tror på, at det vil være muligt at få flere i beskæftigelse ved at lave et kontanthjælpsloft. 42 procent er helt uenige i, at et kontanthjælpsloft vil få flere i arbejde, mens hver fjerde kommunalpolitiker føler sig helt sikker på effekten af et kontanthjælpsloft, viser rundspørgen.

Spørger man Aarhus' borgmester, Jacob Bundsgaard (S), er der brug for investeringer for at øge beskæftigelsen. - Det handler om at sætte initiativer i gang, der skubber ledige tættere på arbejdsmarkedet.

De svageste grupper og de længst fra arbejdsmarkedet er en tung opgave - det kræver investeringer, hvis den

skal løftes, siger Jacob Bundsgaard. Han ser gerne, at der satses endnu mere på opkvalificering og efter- og videreuddannelse.

Kommunerne har dog allerede muligheder for at bidrage til at skabe vækst og nye job, mener Martin Damm, formand for KL.

- Vi skal have vækst i hele landet; det er en forudsætning for, at man kan bruge penge på velfærd. Den vækst kan vi godt skabe i kommunerne, men det kræver en øget indsats, siger Martin Damm. Han fremhæver særlig de tværkommunale samarbejder i business-regionerne som en af nøglerne.

Større frihed, tak

Det næstvarmeste ønske fra kommunalpolitikerne er en

"Det handler om at sætte initiativer i gang, der skubber ledige tættere på arbejdsmarkedet. De svageste grupper og de længst fra arbejdsmarkedet er en tung opgave - det kræver investeringer, hvis den skal løftes."

Jacob Bundsgaard (S), Aarhus' borgmester

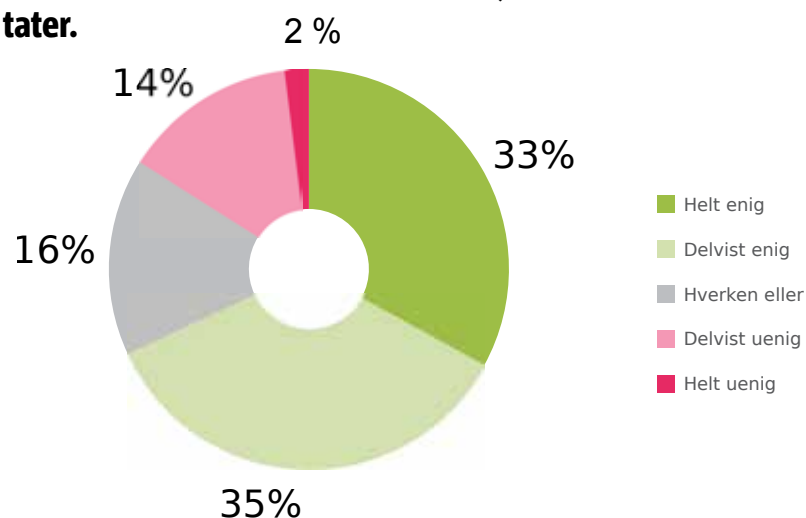
øget indsats og prioritering af uddannelsesområdet. I valgkampens løb har SF annonceret, at de er klar til at give folkeskolen en kontant indsprøjtning på en milliard kroner til støttepædagoger og ekstra lærere til at håndtere konsekvenserne af folkeskolereformen. Derudover vil partiet fremrykke den aftalte evaluering af folkeskolereformen til allerede om et år i stedet for at vente til 2020.

- Jeg ser folkeskolen som en trampolin, der gør det muligt for alle børn at få det liv, de gerne vil have. Hvis der er uro om reformen, så bruges kræfterne forkert hos alle, lød det fra Pia Olsen Dyhr til Ritzau om forslaget om økonomisk hjælp til folkeskolen.

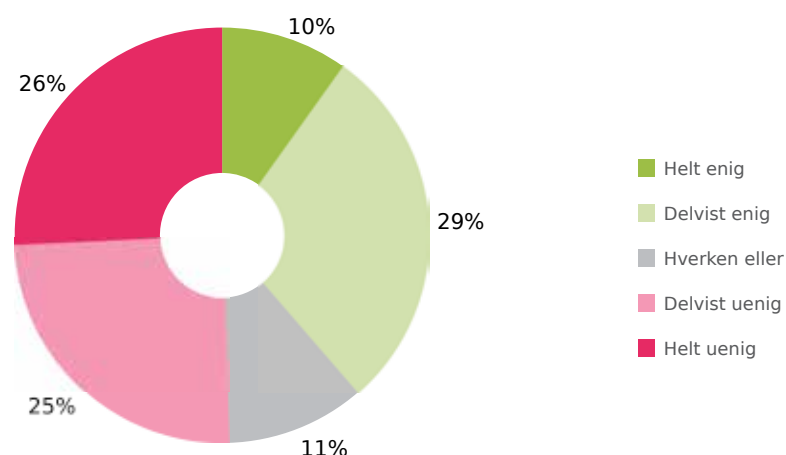
Men penge løser ikke problemet alene, for det er særlig kommunernes selvbestemmelse og frihed, der skal forbedres, hvis folkeskolen skal

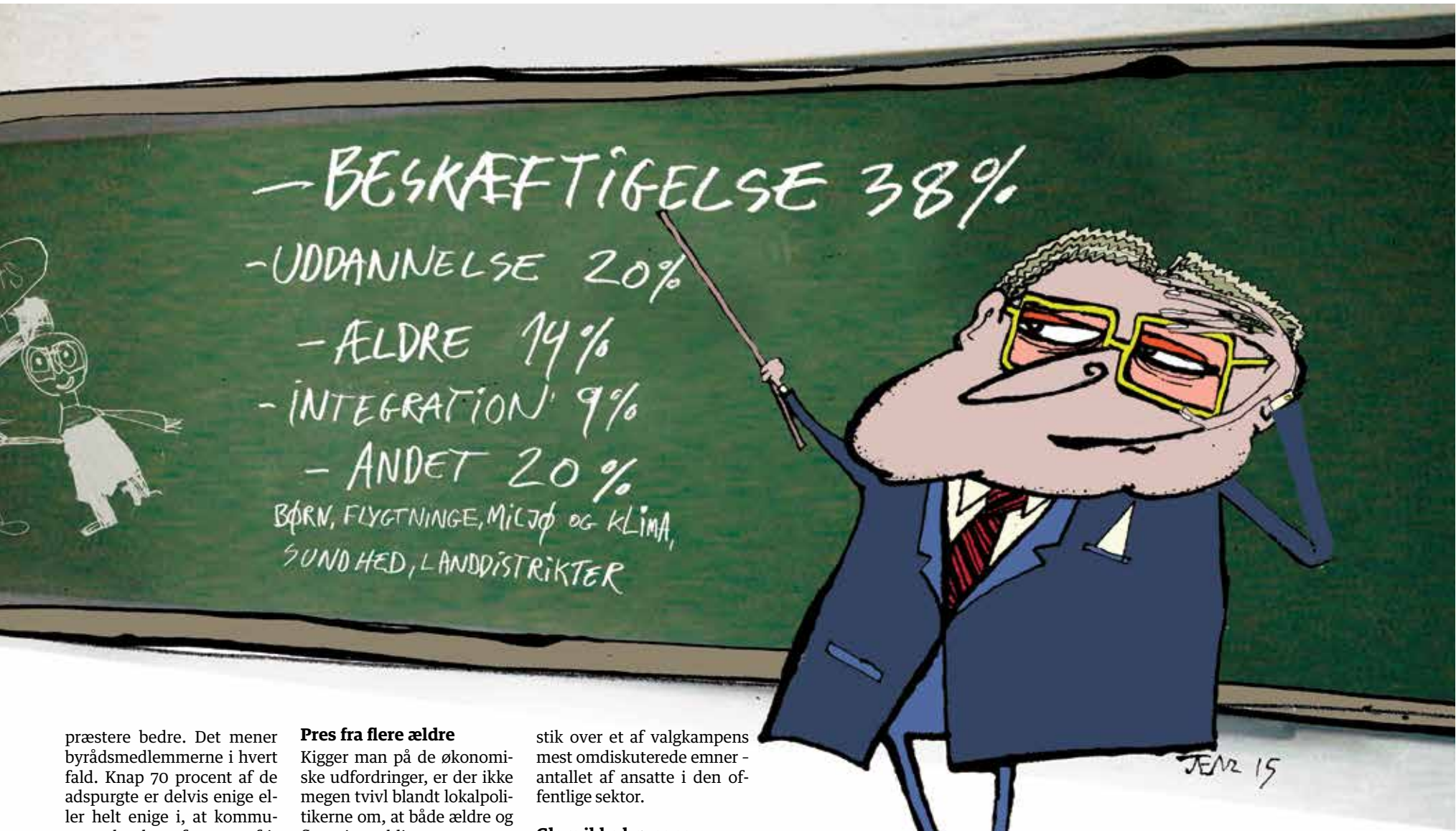
Det ønsker kommunerne sig af den næste regering

Uddannelse: Kommunerne har brug for større frihed fra staten til at skabe en folkeskole, der leverer resultater.

Integration: Kommunerne har ressourcer og overskud til at tage mod et stigende antal flygtninge.

præstere bedre. Det mener byrådsmedlemmerne i hvert fald. Knap 70 procent af de adspurgte er delvis enige eller helt enige i, at kommunerne har brug for større frihed fra staten til at skabe en folkeskole, der leverer resultater.

Uddannelsesindsatsen skal dog også handle om, hvor man placerer institutionerne. Det mener Finn Slumstrup, der er en af stemmerne bag Oprør fra Udkanten.

- Det er vigtigt at begynde at decentralisere på uddannelsesområdet. Der er ingen tvivl om, at en satsning på muligheder for arbejdspladser og uddannelse er en vigtig kommunal dagsorden også i udkantskommunerne, siger Finn Slumstrup.

Pres fra flere ældre

Kigger man på de økonomiske udfordringer, er der ikke megen tvivl blandt lokalpolitikterne om, at både ældre og flygtninge bliver en større byrde. 6 ud af 10 er delvis eller helt uenige i, at det er muligt for kommunerne at give samme service til det stigende antal ældre alene ved at effektivisere. Samtidig er over halvdelen uenige i, at kommunerne har ressourcer og overskud til at tage mod et stigende antal flygtninge.

Og mens opgaverne vokser, svinder antallet af hænder i kommunerne. De danske kommuner fik 2100 færre fuldtidsansatte til at tage sig af børn, ældre og arbejdsløse fra sidste kvartal 2014 til første kvartal i år, viser en ny opgørelse fra Danmarks Stati-

stik over et af valgkampens mest omdiskuterede emner - antallet af ansatte i den offentlige sektor.

Glem ikke børnene

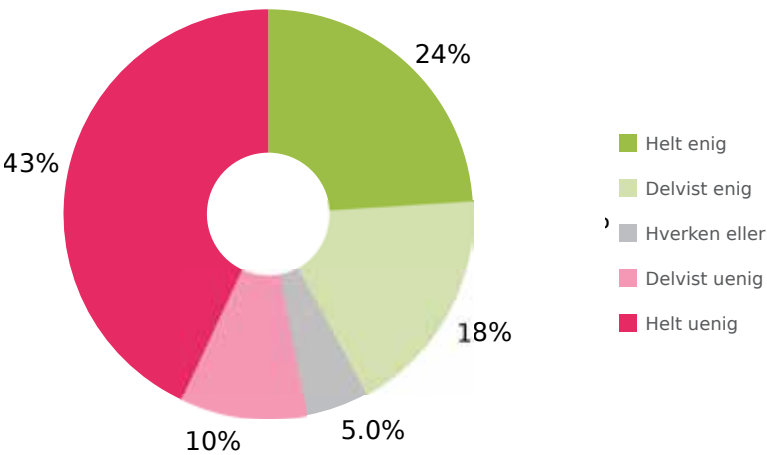
Hvert femte byrådsmedlem, synes - ifølge rundspørgen, som *Kommunen* har foretaget - at det væsentligste indsatsområde for en ny regering hverken er ældre, integration, uddannelse eller beskæftigelse. 20 procent har angivet andre svar, og her er de mest fremtrædende ønsker om en højere prioritering af børn, miljø og klima og socialområdet.

Desuden var der mange udkantsrelaterede emner som planlov, rammevilkår og landdistrikter på den øvrige dagsorden.

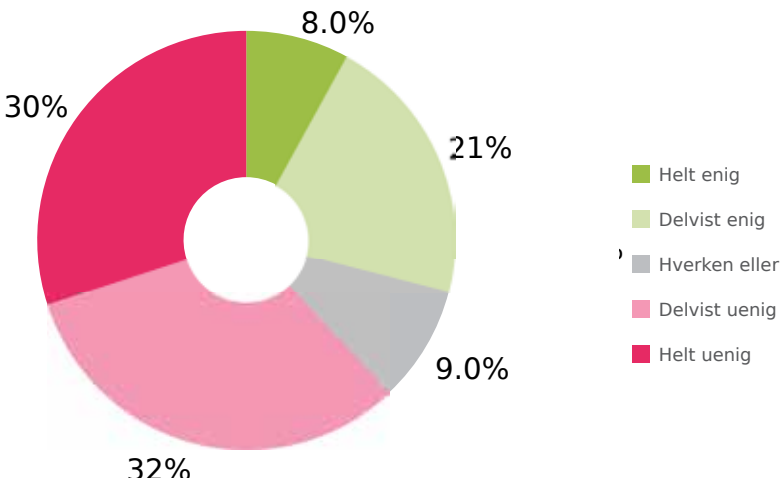
"På hvilket område ser du helst en ny regering prioriterer en øget indsats?" spurgte vi landets byrådsmedlemmer.

Illustration: Jenz Koudahl / Spild af tid

Beskæftigelse: Det vil være muligt at få flere i beskæftigelse ved at lave et kontanthjælpsloft.

Ældre: Det er muligt for kommunerne at give samme service til det stigende antal ældre alene ved at effektivisere.

Om undersøgelsen: Sådan har vi gjort: Rundspørgen er rundsendt til alle kommuners kommunikationsafdelinger, men ikke alle har ønsket at videresende den. Derfor er byrådsmedlemmer fra fire kommuner kontaktet direkte. I alt har 330 byrådsmedlemmer fra 60 forskellige kommuner over hele landet svaret.

"Det er ikke sådan, at vi har fået alt, hvad vi kunne ønske os, med den nuværende regering. Vi har måttet knokle for at gøre vores indflydelse gældende. Men vi har især fået en del sociale tiltag, som vi aldrig havde fået igennem under en borgerlig regering."

"Alle burde kunne se, at det her er en win-win-situation"

København raser afsted med vækst i økonomien, vækst i indbyggertallet og en ambition om at gøre 'Greater Copenhagen' til en international konkurrencemetropol. Men vil der fortsat være plads til danske værdier og udvikling i resten af landet, når hovedstaden vokser ud af Danmark?

Af Morten Munkholm
morten@kommunen.dk

Fra vinduet på overborgmesterens kontor i centrum af København er der både udsigt til Tivolis karruseller og glasfacaden på Industriens Hus. Om dagen kan Frank Jensen se børn, turister og erhvervsdelegationer på besøg i Danmarks hovedstad, om aftenen et lys-hav af blinkende lamper og virksomhedslogoer, der gør opmærksom på, at København er en international storby. Og det er her, i krydsfeltet mellem erhvervslivet og Kø-

benhavns Rådhus, at visionen om at blive en af Europas mest vækstende metropoler er blevet skabt.

Greater Copenhagen er det navn, som i udlandet fremover vil dække over ikke bare Storkøbenhavn, men også hele oplandet fra Lolland-Falster, op omkring Sjælland og videre over Øresund op til Halland og Blekinge. København er i gang med en ny fortælling om en ny identitet, som ikke kun dækker over 600.000 indbyggere i Danmarks hovedstad, men 3,8 millioner på tværs af både kommune- og landegrænser.

- Fra forskningens verden

ved vi, at det mest afgørende for, om man bliver en vinder eller en middelmådig vækst-region, er størrelsen. Size matters. Der er København som hovedstad for lille i forhold til vores konkurrenter, men derfor skal vi jo ikke lade os begrænse, siger overborgmesteren.

Benhård konkurrence

Han lægger ofte vægt på, at det ikke er de andre danske kommuner, København skal sammenlignes med. Det er Stockholm, Hamborg og Amsterdam. Det er i udlandet, Frank Jensen henter sin inspiration, og verden over går

trenden på at skabe hele by-regioner, der med veluddannet arbejdskraft, hurtig infrastruktur, gode boliger og en høj grad af livskvalitet suger mennesker, virksomheder og vækst til sig. Hvis Danmark er blevet til en konkurrencestat, så er København i den grad blevet en konkurrencemetropol.

- Vi lever i en benhård konkurrence om at tiltrække virksomheder. Det er et grundvilkår. Hviler vi på laurbærrene, så er der andre, der får større succes end os. Derfor skal vi være helt fremme i bussen, siger Frank Jensen, da han bliver spurgt til ordet.

Mere end et navn

På mandag afholdes et kommunalt stormøde i Kristianstad, hvor overborgmesteren skal forsøge at få så mange af de svenske kommuner med som muligt. Region Skåne er allerede med på visionen og har sagt ja til at omforme Øresundskomiteen til et nyt fælles sekretariat med navnet Greater Copenhagen and Skåne Committee. De svenske kommuner har været mere tøvende og påvirkede af en række analyser, der viser, at det i højere grad er svenskere, der pendler til København, end omvendt. Men Greater Copenhagen er et

godt tilbud til svenskerne, fastholder Frank Jensen.

- Halvdelen af dem, der arbejder i København, bor et andet sted. De trækker deres løn med ud og lægger deres skat i en anden kommune end København. Det drejer sig om 77 milliarder kroner, som hvert år tjenes af mennesker, som bor et andet sted end i vores kommune. Hvis vi ikke sørger for at få tiltrukket den arbejdskraft, så vil hele den service, som bliver givet i folks hjemkommuner, jo slet ikke være der, lyder hans argument.

Styrkerne i Greater Copenhagen er dem, som overborg-

Size matters. Danmark har brug for København – faktisk et Greater Copenhagen, mener overborgmester Frank Jensen (S). Hovedstaden er blevet en konkurrencemetropol og har brug for et opland, der strækker sig helt fra Falster til Skåne.

Foto: Miriam Dalsgaard/Polfoto

mesteren bedst kan lide at tale om: 11 universiteter, 165.000 studerende, en status som frontløber i CO2-begrænsningen og en topplacering på Monocle's livskvalitetsindeks. Udfordringerne blev defineret af en erhvervstænk tank i 2011, og Frank Jensen har siden arbejdet efter tre pejlemærker, som har gået på at få bygget en international service for borgere og virksomheder, få oprettet internationale skoler i de to nye bydele Carlsberg og Nordhavnen samt ikke mindst bevare Kastrup Lufthavns styrkeposition som Skandinaviens største.

- Vi er virkelig godt i gang med at internationalisere København til, at vi kan være den her internationale metropol, vi gerne skulle være som Danmarks hovedstad. De store virksomheder skal kunne føle, at de bliver imødekommet på de behov, de har for at tiltrække udenlandske eksperter, siger Frank Jensen.

Med Greater Copenhagen får hele regionen ikke bare et fælles navn og et fælles erhvervssamarbejde, men blandt andet også et fælles trafikcharter, et fælles turismeprojekt og en fælles fødevarsatsning.

- Det er meget mere end bare et brand. Det er forpligtende samarbejde. Vi går alle ind i det her med det formål at få en fælles merværdi af at eksekvere i fællesskab. I København kan vi rigtig meget selv, fordi vi er så store. Men de andre kommuner skal også kunne læne sig op ad os, så de får en værdi af os, lyder det som fra en CEO i Frank Jensens fortælling.

Værdifællesskabet

Københavns Rådhus er bygget ud fra nationale danske værdier af hårdføre mursten

og et fundament af solid bornholmsk granit. Af historikkyndige betegnes rådhusbygningen som et hovedværk fra den danske nationalromantik - 110 år gammelt og fra tiden, hvor industrialiseringen for alvor satte gang i byens vækst. I dag er det globaliseringen, der præger byens vækst.

- København har jo det i sig, at vi er en internationalt orienteret by, fordi vi historisk har været en havneby. Vi troede, det var Absalon, der havde grundlagt København - så finder vi ud af, at det var vikingerne. Og vikingerne var jo om nogen internationalt orienteret, idet de brugte havene som handelsvej til at gøre sig rigere. Vi er en internationalt orienteret by, siger Frank Jensen.

Og trods de nationalromantiske principper bag rådhuset er det samtidig tegnet efter inspiration fra rådhuset i italienske Siena. København har altid hentet inspiration udefra, og store dele af byens historiske centrum er bygget med penge fra byens vækst og handel med varer og ikke mindst slaver.

I fremtidsvisionen om Greater Copenhagen vil byen tiltrække tusindvis af veluddannede udlændinge, og det vil udfordre det København, vi kender. Både i forhold til sproget, til uligheden og ikke mindst vores velfærdsnormer, hvor en høj skat finansierer en relativt stor offentlig sektor.

- København udvikler sig hurtigt. Men den udvikler sig ud fra nogle grundlæggende værdier, som handler om mangfoldighed, om ligeværd, tolerance og lille ulighed. Det har været en utrolig vigtig del af vores historie og fortælling, at vi har insistet på at have en hovedstad for alle.

Det skal ikke gå København, som det er gået andre byer i Europa, hvor det kun er eliten, der kan bo i city, siger Frank Jensen.

Frontrunner

Med sin brug af begrebet city får overborgmesteren igen sat en tyk streg under sin internationalisering. Kort før interviewet deltog han i et summit, nye områder bliver kaldt for hubs, nye tiltag for taskforces, og Københavns fremmeste styrke er nu liveability. De engelske ord flyder frit fra overborgmesterens lever, og det kan sætte spørgsmålstegn ved, om der overhovedet bliver talt dansk i Greater Copenhagen om 20-30 år.

- Udlændinge bliver som regel meget positivt overraskede over, at københavnernes møder dem på et fremmed sprog. De fleste af os taler jo engelsk. Men det er ikke sådan, at vi holder op med at tale dansk i interview eller med danske medier, lyder det lidt undvigende svar fra Frank Jensen.

Han kommer selv fra Støvring-egnen i Nordjylland, men får i dag ofte på puklen for ikke at levne sit jyske ophav mange tanker, når han vil have ny infrastruktur, bevare de statslige arbejdspladser, fastholde Københavns andel af udligningen og samtidig ser mod Sverige for at skabe ny vækst. Men sådan må det nu engang være, mener han.

- Jeg ved godt, de siger i Jylland, at vi i København overvurderer vores rolle. Men faktum er, at der har været nulvækst i Danmark under krisen, mens København levede en gennemsnitlig vækst på 2,2 procent. Hvis man

» Fortsættes på næste side

Selvom København udvikler sig hurtigt, insisterer Frank Jensen på, at det sker ud fra grundlæggende værdier som mangfoldighed, ligeværd, tolerance og lille ulighed.

Foto: Rumle Skafte/Polfoto

« Fortsat fra side 13

havde trukket vores vækst ud af ligningen, så havde recessionen og krisen i Danmark været langt værre, siger Frank Jensen og understreger, at han samtidig er rigtig glad for at se andre dele af landet danne business regions, som skal skabe vækst.

- Det er sådan, at hvis ikke hver region udnytter sit potentiale, så går det ud over Danmark. Her skal København være den internationale by og trække hele Danmark med, fastslår han.

Vækst giver magt

På en søjle i overborgmesterens kontor står titlen Overpræsident som et levn fra dengang, kongen udnævnte sin øverste embedsmand for landets hovedstad. I dag er der også noget præsidentielt over den måde, Frank Jensen rejser verden rundt og deltager i erhvervsfremstød, internationale delegationer og bestyrelsesarbejde på. Han er en del af styregruppen i det store C40-samarbejde mellem verdens storbyborgmestre og optræder i alverdens medier med sine grønne danske visioner.

På boghylden står Benjamin Barbers 'If Mayors Ruled the World', og Frank Jensen er da også blevet kendt for at være offensiv ved at gøre sin indflydelse gældende landspolitisk. På Christiansborg skal man som socialdemokrat have respekt for Københavns rolle både økonomisk og politisk - lægger du dig ud med København, lægger du dig også ud med dit partis næstformand. Og når det handler om infrastruktur, socialpolitik og planlovsbestemmelser, så er en del gået Københavns vej de seneste fire år.

- Det er ikke sådan, at vi har fået alt, hvad vi kunne ønske os, med den nuværende regering. Vi har måttet knokle for

Som socialdemokrat skal man have respekt for København - lægger du dig ud med København, lægger du dig også ud med dit partis næstformand.

Foto: Jens Dresling/Polfoto

”På min første arbejdsdag, som var hos majestæten, der mødte jeg en ganske overstadig finansminister i Claus Hjort Frederiksen, som sagde: Velkommen til som overborgmester. Nu vil jeg bruge al min tid i Finansministeriet på at finde ud af, hvordan vi kan tage penge fra København”

Frank Jensen

at gøre vores indflydelse gældende. Men vi har især fået en del sociale tiltag, som vi aldrig havde fået igennem under en borgerlig regering, siger Frank Jensen.

Og overborgmesteren ser da også folketingsvalget som afgørende for, hvor meget medvind der fortsat vil være til København i de kommende år.

- Jeg vil sige det så klart, at da jeg startede som overborgmester i 2010, mødte jeg en regering, som ikke ville hovedstaden. På min første arbejdsdag, som var hos majestæten, mødte jeg en ganske overstadig finansminister i Claus Hjort Frederiksen, som sagde: Velkommen til som overborgmester. Nu vil jeg bruge al min tid i Finansministeriet på at finde ud af, hvordan vi kan tage penge fra København, siger Frank Jensen.

Kort efter kom der en ny lov om prissætning på parkeringspladser, som kostede hovedstaden 200 millioner kroner.

- Det er sådan et sted, hvor

politik efter min mening bliver rigtig træls. Det var så åbenlyst, at det bare gik ud på at tage penge fra os i København - det havde ikke noget som helst med parkeringsregulering at gøre, siger overborgmesteren.

Politisk råderet

Også Dansk Folkepartis forståelse af danskhed har fået bremsen op for Københavns internationale visioner, da partiet har stået hårdt på ikke at få indført internationale folkeskoler, mens de havde de afgørende mandater for VK-regeringen.

- Dengang var det nej-nej-

nej. I dag er det ja-ja-ja. Med hjælp fra regeringen og EU-Kommissionen får vi nu en Europaskole med gymnasium i den nye Carlsberg-bydel, der bliver gratis for de københavnske børn at gå på, siger Frank Jensen.

Mens han for nylig var i New York for blandt andet at promovere et nyt Clean Tech Hub, spillede Venstre pludselig ud med at ville liberalisere andelsboligmarkedet, så priserne ville ryge i vejret. Det ville få store konsekvenser for især København, hvor cirka halvdelen af landets andelsboliger befinder sig.

- Der var en grund til, at Venstre meget hurtigt fik trukket følehornene tilbage fra deres boligudspil, og det var jo, at vi lagde pres på dem. Det var helt åbenlyst, at de ikke havde tænkt på konsekvenserne, siger overborgmesteren, som vil strække sig langt for at bevare kommunernes politiske magt, og også gerne udvide den, når det for eksempel handler om boligudviklingen.

- Efter min opfattelse er det ikke noget, som landspolitikkerne bare bør gå ind og bestemme. Jeg er med på, at boligpolitik er et nationalt anliggende på mange stræk. Men man skal give kommunerne en råderet til at kunne planlægge deres egen boligforsyning, fastslår Frank Jensen.

Straks efter valget venter de kommunale økonomiforhandlinger den nye regering, og her er det vigtigt for ham at få flere lempelser af planloven, så både han selv og hans kolleger kan skabe mere vækst i deres del af landet.

- Vi har presset på for at få mere råderum i kommunerne - specielt når det handler om planlægning. Og jeg er da rigtig stolt af at have fået min del med billige boliger igennem i den seneste finanslov, siger overborgmesteren.

Svensk regionsformand: København er Nordens hovedstad

Et politisk topmøde mandag i Kristianstad bliver startskuddet til de svenske kommuners integration i Greater Copenhagen. Flere har fortsat ikke besluttet sig, men at få så mange med som muligt er afgørende for Skånes udvikling, mener regionens formand, Henrik Fritzon (S).

Kbhærlighed

Af Morten Munkholm
munkholm@kommunen.dk

Et fælles arbejdsmarked, hvor du uden forhindringer bor på ene side af Sundet og arbejder på den anden. Det er en del af visionen for det svensk-danske samarbejde i Greater Copenhagen. 46 danske kommuner, Region Sjælland, Region Hovedstaden og Region Skåne er indtil videre med - på mandag skal et stormøde præsentere de 33 skån-

ske kommuner for deres muligheder i samarbejdet.

- Det betyder meget at få alle skånske kommuner med. Indtil nu har vi ikke haft et samarbejde, som omfatter alle kommuner i Skåne og Østdanmark, og det tror jeg er meget vigtigt for på lang sigt at arbejde på en større integration mellem Sverige og Danmark, siger Region Skånes formand Henrik Fritzon fra de svenske socialdemokrater.

I Sydsvrige oplever de nogle af de samme problematikker, som de gør på Sjælland og Lolland-Falster, med fraflytning og centralisering omkring Stockholm. Derfor er Henrik Fritzon ikke bleg for at erklære sin støtte til København, som han kalder Nordens hovedstad.

- København er den største by i Norden, den er multikulturel og har en vældig stærk kraft som udviklingscentrum

for hele Norden. Det er en fantastisk by, og vi skånere elsker København, siger han og tilføjer, at han også på længere sigt er tilhænger af en slags Øresundsparlament.

- Vi ønsker en større integration af arbejdsmarkedet mellem de to lande, og hvis vi skal have den udvikling, indebærer det også et mere integreret politisk system. Vi samarbejder meget i dag, men vi skal uden tvivl samarbejde endnu mere i fremtiden, siger Henrik Fritzon.

Navnet driller

Kommunen har været i kontakt med syv svenske kommuner og spurgt til deres holdning til samarbejdet. De fleste ser positivt på muligheden, men har endnu ikke besluttet sig for, hvor meget de konkret vil være med i. I Helsingborg, Hässleholm og Klippan Kommune er de meget interesserede i at være

”København er den største by i Norden, den er multikulturel og har en vældig stærk kraft som udviklingscentrum for hele Norden. Det er en fantastisk by, og vi skånere elsker København”

Henrik Fritzon (S), Region Skånes ordførende politiker og formand

med i samarbejdet, mens andre fortsat er kritiske især overfor navnet.

- Der er dem, der er tilhængere af Øresundsnavnet, og der er dem, der kan lide Greater Copenhagen. Jeg mener, vi vil komme til at bruge for-

skellige navne i forskellige sammenhænge, siger Henrik Fritzon.

De seneste analyser af Øresundssamarbejdet viser, at det i langt højere grad har været svenskerne, der har pendlet til arbejdspladser i hovedstadsområdet, end omvendt. Men formand for Greater Copenhagen, Steen Christiansen (S), gjorde det på Folke-mødet klart, at det også bliver kommunernes opgave i vækstsamarbejdet at pege på andre styrker i regionen end deres egne.

- I Albertslund vil vi i vores nye lyscenter få besøg af 100-200 erhvervsdelegationer om året. Når de kommer på besøg, skal vi gøre opmærksom på, at de også kan noget på den anden side af Øresund eller på Lolland, sagde han.

Store forhåbninger

Roskildes borgmester Joy Mogensen (S) håber på, at

Greater Copenhagen også kan være med til at samle vækst-dagsordenen i færre enheder end de over 100 erhvervsråd, klynge- og vidensorganisationer, der i dag ligger i regionen.

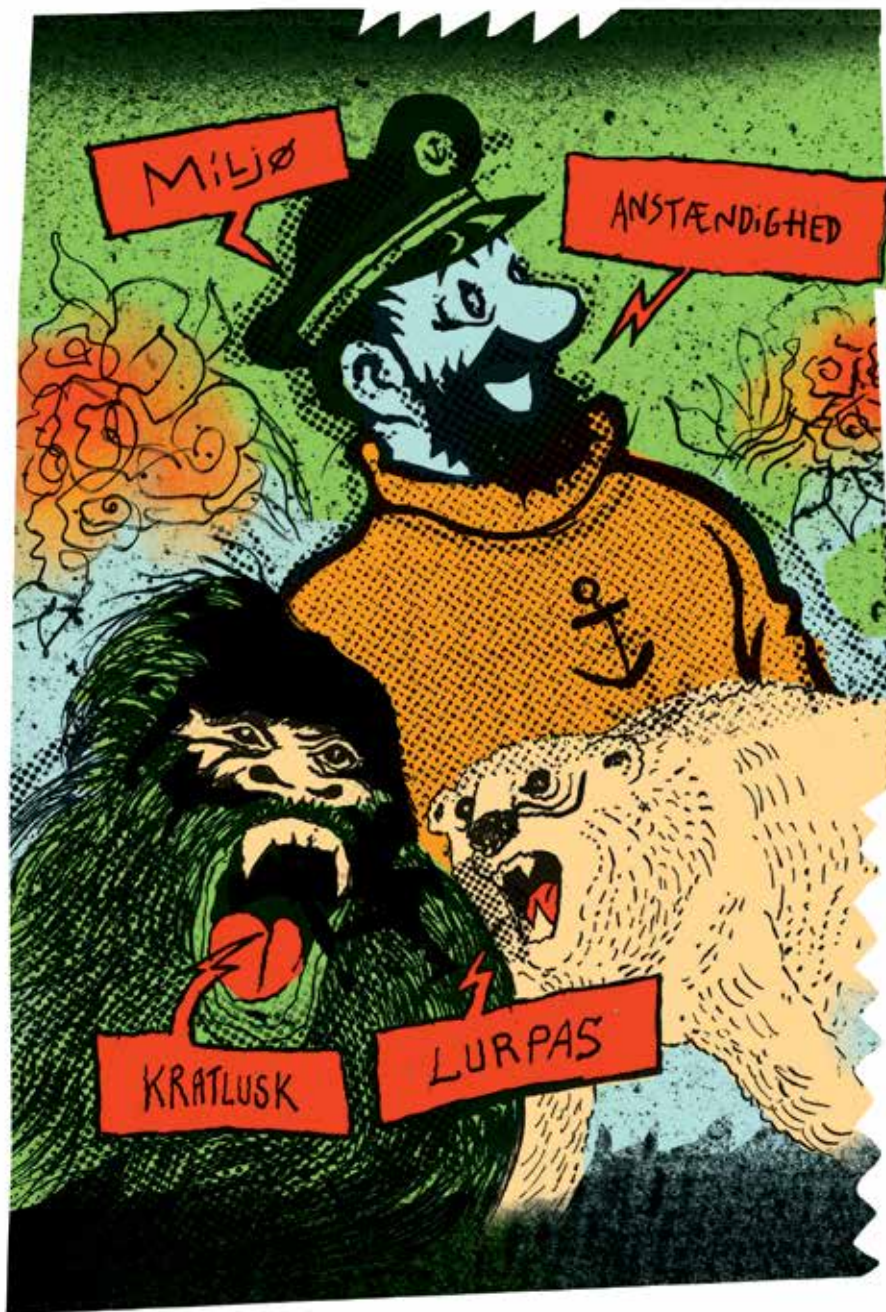
- Vi skal passe på med, at vi ikke bare bygger ovenpå og gør det endnu mindre gennemskueligt, hvem der arbejder med hvad. Vi skal have nedlagt nogle af de enheder, der dybest set laver det samme, siger hun.

Henrik Fritzon fortalte på Folkemødet, at han vil invitere den svenske indenrigsminister til næste års Folke-møde, så også den svenske regering forpligter sig til Øresundintegrationen og arbejder for vækst i området.

- Vi vil være bedre end Stockholm og have mere vækst end dem. Det er klart, siger den skånske regionsformand.

Uorden i systemet

Jeg er blevet opfordret til at skrive om samlivsformer. Her i dette blad. Det kan jeg ikke i dag. I dag er der valg. Dette er ikke en valgtale. I det følgende vil jeg forsøge at beskrive en tilstand. Jeg har ingen belæg for at skrive de ting, jeg skriver her. Men det er sådan mine tanker kører, kører i ring. Sommetider. Jeg går velopdraget ned med avisen, der beskriver det kommende valg. Dumper den i beholderen til papir. Jeg tager artigt ting lavet af glas med. De knuses i beholderen. Jeg går pænt ned med batterierne og pærerne. Jeg går i genbrugstøj. Men ellers går livet. Foråret er jo stadig grønt. Syrenerne smager også sødt. Det ser godt ud. Men der er noget galt. Noget, der er endnu mere galt end sidste år ved samme tid. Som om det ”noget” bliver værre og værre. Der er uorden i systemet. Jeg har stadig dårlig samvittighed. Jeg har på en måde mistet lysten til at opføre mig anstændigt. Lysten til at slukke for lyset, spare på vandet, råbe op, alt det, jeg fik ind med modermælken i halvfjerdsene. Alt det, der sidder på ryggraden. **Det er som om jeg er lidt til grin. Som om jeg efterhånden skal tage mig sammen til at tro på, at det ikke kun er patetiske symbolhandlinger i det store regnskab.** Vi bygger små hyggelige taghaver med økologiske grøntsager. Vi hygger os, mens vi taler om økologiske kyllinger til høje priser, som vi kunne købe, hvis vi havde råd. Vi ville køre i elbiler. Eller vi burde køre i elbiler, hvis de ikke også var så fandens dyre. Danmark skulle ligge miljømæssigt i front, hvis vi turde (læg mærke til modalverberne: burde, skulle, kunne, turde, ville). Der findes utallige eventyrlige, små, hyggelige danske initiativer, som de kan more sig over i Kina og USA. Kina, som synes, det er den vestlige verden, der har svinet jorden til, og derfor forventer, at det er den vestlige verden, USA og Europa, der rydder op. Og derfor slet ikke føler noget synderligt ansvar. Og USA, der lige har stemt og er blevet enig med sig selv om, at den globale opvarmning intet har med mennesket at gøre. Og så skal jeg blive rørt, når den danske stat, kommunen, medierne bakker de fine, lokale initiativer op, får folk til at føle, at de gør en forskel. Det er så rart at positionere sig som politisk korrekt. Kratluskere og lurepassere ville Kaptajn Haddock råbe. Vi venter lige på Kina og USA. Vi venter lige på, at regnskoven fældes, så der kan gøres plads til marker, til køer, der fiser og som bliver til kød, der flyver i flyvemaskiner eller sejler i store containerskibe.”

”Det er så rart at positionere sig som politisk korrekt.

Kratluskere og lurepassere ville Kaptajn Haddock råbe. Vi

venter lige på Kina og USA. Vi venter lige på, at regnskoven

fældes, så der kan gøres plads til marker, til køer, der fiser og

som bliver til kød, der flyver i flyvemaskiner eller sejler i

store containerskibe.”

blive genvalgt. Miljø og anstændighed står ikke øverst på deres kortsigtede lister. Eller er det en fordom? Er det de rene rablerier? Heldigvis er havørnen kommet tilbage. I det mindste. Det er vigtigt at indskyde midt i alt klynkeriet. De blev ellers skudt, udryddet. Vandrefalken er også kommet tilbage. Falken spiste dyrene, der spiste planterne, der var sprøjtede med DDT. Falken lagde æg. Den lagde sig til rette på de æg. Skallen brast. Det var DDT'en. Skallen porøs som en sæbeboble. Nu sprøjter man med noget andet. Falken er derfor tilbage. Den kan lægge sig på sine solide æg igen. Det er godt. Det vil jeg sige. Noget er godt. Det er ikke helt ad helvede til det hele. Og der er vindmøller og ulve. Så nogen har gjort noget. Det går måske alligevel lidt fremad med miljøet. Men vi er nogle, der stadig venter på, at der kommer en form for magthavere og bringer orden i systemet. Får skabt en prioriteret rækkefølge. Der er valg. Jeg ved ikke, hvad jeg skal sige om det. Hvad kan vi regne med? Kan vi denne gang stole på, at de

bedste argumenter, altså de argumenter, der er videnskabeligt, erfaringsmæssigt og historisk korrekte, bliver fremført, forhandlet og videreførelset til befolkningen på en sober og forståelig måde? Politikerne har den viden om miljøet, de har brug for. Den bygger på mange års møjsommeligt opsamlet materiale. De har den viden om demokrati, der er nødvendig. Den bygger på tanker fra humanismens vugge. Fra de gamle grækere, der er ved at gå konkurs. Det må vi ikke glemme. Eller skal vi frygte, at vores rige lille semi-velfærdsstat skider på anstændigheden. At vi skal fortsætte med at spejle os i havet, i bådflugtningenes øjne. Det genspejler æder sig ind på os, æder resterne af kampgejsten. **Hvis bare alt lortet kunne dumpes i havet eller nede under jorden.** Hvis bare vi kunne få uddelt vaselinelinser. Der må gerne være palmer og store fadøl indbygget i linsen. De fremmede kan få job - det kan de. Pudse linsen og bringe øllet. Måske bør jeg lige sige, at de få gange, jeg har mødt en rigtig politiker, har det slået mig,

Af Katrine Grünfeld

Katrine Grünfeld, forfatter, debuterede i 2008 med "Mindre pletter" (Gyldendal) og har siden udgivet en række anmelderroste romaner, heriblandt "Stormskader", der udkom tidligere i år.

hvor nærværende og oprigtigt interesserede de virker. Jeg har dyb respekt for de mennesker, der satser hele butikken for at mene noget om, hvilken vej vi skal gå. Sådan tænker jeg. Måske værner man sig til at blive svinet til, blive løjet om, truet. **Måske værner man sig til at gentage den samme sætning i Deadline uden at få kvalme. Man værner sig til mediernes hårde snit, mangel på nuancer.** De er mennesker. De mener noget forskelligt. Og det er godt. Godt, det ikke er mig. Mine nerver ville ikke kunne holde til at være andet end diktator, derfor er det nemt for mig, en lille forkælet forfatter, at læne sig tilbage og skrive om, hvad andre burde gøre. Jeg kunne gøre en forskel selv. Det ville jeg også, hvis altså jeg måtte være diktator; stem på mig, så skulle I bare se løjer. Men med min ikke-eksisterende magt mener jeg stadig, at magthaverne har glemt de vigtigste ting på rejsen i kampens hede. Måske kan de ikke lige komme på, hvad det er. Som om man kan forglemme sig, fortælle sig på økonomi i stedet for. De få politikere, der hiver listen med prioriterede punkter frem fra skuffen, de, der peger på de øverste punkter: miljø og anstændighed - de er følelsesladede romantikere. Befolkningen ser sig forvirrede omkring. Det må være sådan det er. Aftagten, lammelsen, ulysten siver ind i sjælen. Befolkningen lukker øjne, ører. Man vrænger ad informationer om polerne, der smelter, om bådene med fremmede mennesker, der burde blive hjemme og løse deres egne problemer. **Har polerne egentlig ikke altid smeltet en smule? Har de fremmede egentlig ikke altid nasset på os? Politikerne ser så selvsikre ud.** Vi skal spejle os i selvsikre politikere. Ikke i den sårbare jord, ikke i mennesker, en klump kød, man kan skubbe tilbage ud på havet. Som om vi er en del af en film, vi bare kan rette i, klippe til. Som om vi har tid nok. Ikke lige nu. Lige nu har vi ikke tid til det. Lige nu er der valg. Men, hey, havene hænger sammen, luften driver derhen, hvor den driver. Vi skal trække vejret dybt her under valget. Trække ren luft helt ned i lungespidsene. Den luft, vores hjerne lever af. Den, vi tager for givet. Når den rene luft bliver fed af svine-riet, er valget slut. Når vores sjæl er krympet som den uldsok, vores bedstefar strikkede til os, da vi var små, og som vi kom til at proppe i tørretumbleren, så kan vi uden tøven bygge det største hegn omkring Danmark. Vi kan sende alle de forkerte i fængsler og smide nøglerne i de gyllebefængte, rendeopgravede, vatter-opmålte vandløb. Men okay, havørnen og vandrefalken er tilbage. Vindmøller og ulve hyler. Så lad os stemme. Vi kan stadig nå at få mennesker valgt, der kan håndtere den prioriterede liste. Øverste punkter: miljø og anstændighed. Og var det letkøbt? Nej, det bliver dyrt, men ikke i længden. ●

Send debatstof til os:

Debatindlæg må højst være på 2.500 tegn inklusive mellemrum. **Kronikker** skal være på mellem 5.500 og 7.500 tegn inklusive mellemrum. Kronikker skal udstyres med et vellignende portræt.
debatognavne@kommunen.dk

“Det her med at genindføre gammeldags permanent grænsekontrol, hvor vi vil opleve kø ved grænsen, vil kun føre til chikane af almindelige mennesker og skade handlen over grænsen”

Eva Kjer Hansen (V) til Jyllands-Posten

“Det kan ikke passe, at borgerne får afslag på at låne uanset deres privatøkonomi, fordi realkreditinstitutterne giver lån ud fra postnummer.”

Vækst i yderområderne: Sådan gør vi

o udvikling

Af Flemming Damgaard Larsen, folketingsmedlem for Venstre, valgt i Sjællands Storkreds

Det er næppe gået nogens næse forbi, at der bliver talt, filmet, sagt og skrevet en del om de dele af Danmark, der har fået skældsordet 'Udkantsdanmark' hægtet på sig. Jeg mener, at det er et negativt ladet ord at bruge om nogle af de steder, som vi bør værne om. Selv er jeg vokset op med stor natur i baghaven, og jeg ved, hvor mange der holder af at bo i landdistrikterne. Der skal både være plads til store byer, landsbyer og landdistrikter, og det kan og skal vi fra politisk side støtte.

Jeg kæmper en indædt

kamp for, at yderområderne og øerne skal sikres stabil mobil- og bredbåndsdækning. Det vil gøre det mere attraktivt at bo der, drive forretning og tiltrække tilflyttere. I forlængelse af dette kæmper jeg for bedre lånemuligheder. Det kan ikke passe, at borgerne får afslag på at låne uanset deres privatøkonomi, fordi realkreditinstitutterne giver lån ud fra postnummer.

Det skal naturligvis være muligt at låne penge til en bolig eller en virksomhed, uanset hvor i landet man bor. Det er en af de væsentlige ting, der skal til, for at vi igen får arbejdspladser og liv i yderområderne.

o trængsel

Af Morten Kabell (EL) Teknik- og miljøborgmester i København

Venstre har trukket den københavnske havnetunnel ind i valgkampen. Løftet til 21 milliarder kroner skal hjælpe partiet med at generobre regeringsmagten. Socialdemokraterne på Christiansborg bakker tøvende op om ideen. Men en havnetunnel vil gøre det nemmere at køre i bil til og fra København og dermed underminere kommunens arbejde med at blive verdens første CO2-neutrale hovedstad. En havnetunnel indgik heller ikke i Trængselskommissionens anbefalinger til initiativer, der kunne nedbringe trængsel, luftforurening og CO2-udledning fra trafikken i hovedstaden.

En havnetunnel er en kulsort investering, der kun skaber flere problemer med trængsel, luftforurening og udledning af CO2. Hvis vi skal løse hovedstadens trængselsproblemer, har Trængselskommissionen anbefalet investeringer på op imod 42 milliarder kroner i primært forbedringer af den kollektive transport og bedre forhold for cyklisterne. Samtidig skal vi

En havnetunnel vil skabe flere trafikpropper i København, mener teknik- og miljøborgmester Morten Kabell. Foto: Polfoto

indføre roadpricing. En havnetunnel indgår ikke i anbefalingerne.

En havnetunnel vil smadre flere af kommunens grønne områder. Værst vil det gå ud over den fredede Amager Fælled, der skal graves op på tværs og fremover bliver skændet af store til- og frakørsler til havnetunnellen.

Amager Fælled er Københavns største og vigtigste grønne område. I takt med, at

byen vokser, kan vi se, at brugen af Amager Fælled bare stiger og stiger. Derfor skal vi værne om byens grønne åndehuller. Vi skal ikke ødelægge dem blot for at gøre det nemmere at køre i bil til og fra København.

Men jeg hilser dog diskussionen om hovedstadens trafik velkommen i valgkampen. Trængselskommissionen pegede på, at problemerne med trængsel vil blive fordoblet

“Alle partier på Christiansborg skylder os et svar på, hvad de vil gøre for at afhjælpe hovedstadens problemer med trængsel, trafikstøj og luftforurening.”

frem mod 2025, hvis ikke politikerne griber ind. Alligevel svigtede Folketinget hovedstadens grønne trafikinvesteringer i den valgperiode, der nu rinder ud.

Regeringen lovede os en trængselsring, skærpede ren luft zoner og en omlægning af bilafgifterne. Ingen af delene blev til noget. Alle partier på Christiansborg skylder os et svar på, hvad de vil gøre for at afhjælpe hovedstadens problemer med trængsel, trafikstøj og luftforurening. En havnetunnel er ikke løsningen på nogle problemer, og derfor må der andre løfter på bordet.

analyse Helle er klog - Lars er en mand

Af Claus G. Theilgaard Ansvarshavende redaktør

“Her adskiller FV 2015 sig fra tidligere. Godt nok har tonen været kontant, til tider barsk kandidaterne imellem. Men sagligheden har på mange måder præget de fleste kandidater.”

Yngste-sønnen på bare ti år interesserer sig levende for politik. Han følger valgkampen på bedste besked.

Efter en topduel mellem fungerende statsminister Helle Thorning-Schmidt (S) og tidligere ditto, Lars Løkke Rasmussen, var analysen klar: - Da jeg var lille, ville jeg stemme på Lars Løkke, fordi han er en mand. Nu vil jeg stemme på Helle Thorning, fordi hun er klog!

Ud fra hans alder vil jeg antage, at yngste-sønnens indsigte i politik ikke er den samme som hos læserne af denne agtværdige avis. Til gengæld er han uafhængig og kan i

modsatning til kommentariatet udlægge den politiske kaffegrums uden at tage hensyn til dem, der på den ene eller anden måde er med til at finansiere dem.

Bare for at forebygge enhver kritik kan jeg skrive under på, at Lars Løkke Rasmussen også er klog. Og udenfor enhver tvivl klogere end sin forgænger på posten. Den Løkke'ske kløgt har Venstre-formanden imidlertid ikke brugt til at bevare sin troværdighed i befolkningen.

Og som de siger i Venstre: - Der kan kun komme noget godt ud af valget: Enten vinder vi regeringsmagten, eller også får vi en ny formand.

Hvad der sker hos Socialde-

mokraterne, hvis partiet taber regeringsmagten, må stå hen i det uvisse. Socialdemokraterne kan komme i den situation, at de går frem, og dermed vinder Helle Thorning-Schmidt valget - uden dog at få mandater nok til at fortsætte som landets leder. Skal formanden udskiftes, hvis valget vindes, men regeringsmagten tabes?

For politisk interesserede unge - og for den sags skyld også os andre - har de seneste uger været en sand fest. Først var der en tid op til valget, hvor der blev gættet på valgdatoen. Så var der udskrivelsen af valget og de efterfølgende "dødt løb-meningsmålinger". Og så samtidig der-

med årets helt store politiske begivenhed - Folkemødet i Allinge-Sandvig.

Et Folkemøde, der var prydet af kunstneren Jens Galschiøts 60 meter lange skulptur, 550+1. De 550 er det gennemsnitlige antal mænd, en nigeriansk prostitueret er sammen med på et år på Vesterbro i København. Uanset om de er handlet eller ej!

Nigerianske prostituerede på Vesterbro er nu ikke et slagnummer i valgkampen. Et tilbagevendende emne, når valgkampe evalueres, er altid tonen. Er den for hård? For meget under lavmålet?

Her adskiller FV 2015 sig fra tidligere. Godt nok har tonen været kontant, til tider barsk

kandidaterne imellem. Men sagligheden har på mange måder præget de fleste kandidater. Det kan man jo glæde sig over, indtil man kaster et blik på de sociale medier, der - hvis man skal tro deres kvalitet - er skrevet af et politisk bagland, der er rekrutteret blandt kældermennesker. Men hvad: De bruger jo bare deres ytringsfrihed!

Det gjorde politikerne også, da det islamofobiske kort traditionen tro blev trukket på dag ti i valgkampen. Mange indvandrere er blandt de svageste i landet, så de er nemme at bashe - lidt ligesom modtagere af kontanthjælp. Derfor blev de også en del af FV 2015.

Det er en god idé at lytte til Bornholms borgmester Winni Grosbøll (S). Hun opfordrer folk til at tage blaffere op under Folkemødet. Fulgte opfordringen. Var så heldig at få nydelig dame op. Hun har været på Bornholm hver sommer i de sidste 50 år. Hun kommer fra Hamborg og taler et meget nydeligt dansk. Som samtalen skred frem, viste det sig, at hun - udover det tyske modersmål - også taler flydende engelsk, fransk og tyrkisk. Tyrkisk?

- Ja - der kom jo så mange tyrkere til Tyskland, og jeg ville jo lære dem at kende.

Et eller andet sted er vi jo alle europæere. Godt valg og god sommer!

1,68

procent - så stor en del af de asylansøgere, som er kommet til EU siden 2008, har Danmark taget imod.

Kilde: DR

5 til 10 procent danske børn lider af angst, som hæmmer deres liv og udvikling. Alt for få ved, hvordan de skal hjælpe angste børn.

De spørger igen og igen, hvornår mor kommer hjem. De sender 10-20 sms'er i løbet af en dag for at sikre sig, at forældrene er OK. De kan ikke sove om aftenen af frygt for indbrud eller brand eller er utrygge ved at sige farvel, når de skal i skole.

Angste børn forstyrrer sjældent og tiltrækker sig ingen opmærksomhed. De er ofte stille, isolerer sig eller prøver at gøre, hvad de kan, for at leve op til andres forventninger. Mange af børnene har overdrevne bekymringer om, at der vil ske deres forældre noget slemt, at andre bliver sure, hvis de laver fejl, at de kunne blive alvorligt syge, eller om, hvorvidt familiens økonomi hænger sammen, og så videre.

Det angste barn spørger måske sin lærer, om Islamisk Stat findes i Danmark, om terror vil ramme barnets skole, eller om tornadoer kunne ødelægge barnets hjem. Nogle af børnene påtager sig meget ansvar og er dygtige elever. Så vokser risikoen for, at deres angst bliver overset. Det går jo godt nok fagligt. Problemet er blot, at deres opmærksomhed er andetsteds. De bruger al for megen energi på at holde øje med mulige trusler i deres omgivelser og på at være bange.

Konsekvenserne af angst er alvorlige. På kort sigt øger angst risikoen for, at barnet bliver mobbet, socialt isoleret og ensomt. Familien rammes også. Forældre og søskende må underlægge sig de regler, der er udviklet i familien af hensyn til barnet.

På langt sigt øger ubehandlet angst i barndommen risikoen for, at barnet får skolefaglige vanskeligheder og dermed ikke udfolder sit fulde uddannelsespotentiale, og at barnet som voksen får angst, depression og misbrugsadfærd. Og når de selv bliver forældre, kan de videreføre angsten til deres egne børn, og problemet videregives til næste generation.

Angst i barndommen er dyrt for samfundet. Hollandske undersøgelser viser, at familier med et angst barn koster over 20 gange så meget som andre familier. Det skyldes både direkte behandlings- og medicinudgifter til barnet og indirekte omkostninger som for eksempel tab af arbejdstid hos forældrene, der er nødt til at blive hjemme eller gå tidligt fra arbejde for at afhjælpe og minimere barnets angst.

Dyrt, overset problem

Angst har alvorlige konsekvenser for barnet og familien og er dyrt for samfundet. Alligevel er der intet fokus på området. De fagpersoner, som arbejder med børn ude i kommuner og regioner, kender ikke symptomerne og er ikke opmærksomme på de angste børn. Både fagpersoner og forældre mangler viden. Mange tror, at angst er normalt, at det er noget, der går over, eller noget, man må lære at leve med. Og der mangler kvalificerede behandlingsmuligheder.

På Center for Angst har vi siden 2008 arbejdet med at udvikle behandlingsmetoder og udbrede viden om angst hos børn. Da vi i starten af maj afholdt en temadag om emnet, kom flere end 300 læger, lærere, socialrådgivere, skolepsykologer, sundhedsplejersker og andre fagpersoner fra hele landet for at blive klædt bedre på til at identificere og behandle

børn med angst.

Målet med temadagen var at dele viden, og der blev undervist på et højt fagligt niveau. Og det virker. En af deltagerne fortalte, hvordan hun i løbet af dagen undervejs oplevede et mentalt billede af en række af de børn, hun mødte i sin hverdag. De gik fra at være en del af mængden til pludselig at lyse op. Pludselig blev det klart, at børnenes reaktioner svarede til det, man ser hos angste børn.

Få får den rette behandling

Men det er ikke nok at kunne identificere de angste børn. Manglen på kvalificerede behandlingsmuligheder til børnene og deres familier går igen over hele landet. En deltager sagde: "Det er næsten ikke til at holde ud at se et barn med angstproblemer, når man ved, at man ikke har mulighed for at tilbyde kvalificeret behandling".

Børn med angst skal behandles af fagfolk, som har indgående kendskab til de mekanismer, der vedligeholder barnets angst, og kan identificere mekanismen, mens den udspilles, og er i stand til at tale om den på en måde, der fører til udvikling hos barnet. Det kræver træning og supervision, hvor behandleren sammen med en specialist indenfor området får mulighed for at lære af sine fejl.

Desværre er det ikke den virkelighed, de fle-

"Angst har alvorlige konsekvenser for barnet og familien og er dyrt for samfundet. Alligevel er der intet fokus på området. De fagpersoner, som arbejder med børn ude i kommuner og regioner, kender ikke symptomerne og er ikke opmærksomme på de angste børn."

ste fagpersoner arbejder i. Alt for mange børnefaglige overlades til selv at forsøge at behandle ud fra nogle principper, de ikke forstår til bunds, og ud fra et håb om, at de kan identificere børnenes reaktioner ved at have læst om dem, men aldrig set dem i virkeligheden.

Endnu flere fagpersoner får ikke mulighed for at behandle selv, men skal forsøge at viderebringe deres egen sparsomme viden til andre fagpersoner eller forældre, der så skal forsøge at hjælpe barnet videre. Det siger sig selv, at dette ikke er en optimal situation, men at den i stedet efterlader angste børn og deres forældre uden kvalificeret hjælp, hvilket øger risikoen for, at barnet fastholdes i angsten.

En mor fortalte, at hun havde været gennem adskillige tilbud, før hun fik hjælp på Center for Angst, og at de erfaringer havde lært hende, at det ikke var nok, at man fandt én, der var specialist i børn. Der var behov for én, der var specialist i angst hos børn.

På Center for Angst taler vi med mange fagpersoner på børneområdet, som fortæller, at rammerne omkring deres arbejde forhindrer dem i at yde optimal støtte til disse familier. Der er brug for kompetenceudvikling indenfor dette område, så fagpersoner trænes og superviseres i at identificere og behandle angst hos børn.

Den behandling, vi har udviklet på Center for Angst, tager udgangspunkt i vores forskning, og er afprøvet på en måde, der giver en relativ sikkerhed for, at behandlingen gør gavn. Er der tale om angst i barndommen, har forskellige former for kognitiv adfærdsterapi vist sig at være effektive til behandling af angst.

Angstklিনikker kan hjælpe

På temadagen blev der tændt et lys i mørket. SF's sundheds- og psykiatriordfører Özlem Cekic foreslog i sin åbningstale, at der oprettes særlige angstklিনikker til behandling af børn med angst og deres familier.

Behandlingen af angst hos børn bør foregå efter et "stepped-care" princip, hvor behandlingen tilbydes i trin. Hvis første trin virker, nøjes man med det, men virker det ikke, går man videre til andet trin og så videre. De første trin kan med fordel varetages af PPR-psykologer, mens de børn og familier, som har behov for den mest specialiserede behandling på de øverste trin af behandlingstrappen, kan få hjælp på de specialiserede klিনikker. Denne praksis er anerkendt og veletableret i Storbritannien og begynder så småt at slå an i Danmark.

De særlige angstklিনikker bør være kliniske forskningscentre, der varetager både forskning, videndeling, træning og supervision samt behandling af de børn og familier, der er for svære til at varetage i primærsektoren. Kun ved et tæt samarbejde mellem forskning og praksis kan man sikre en konstant opdateret viden på området og opnå den kompetenceudvikling af fagpersoner, forældre og børnene selv, som er nødvendig.

På Center for Angst er vi klar til at dele ud af vores erfaringer og oplære fagfolk i vores metoder. Og der er ingen grund til tøven. Hvis politikerne vil hjælpe os med at finde penge, kan vi starte den dag i morgen til gavn for både børn, familierne og deres fremtid.

Barbara Hoff Esbjørn er professor på Københavns Universitet og daglig leder af Copenhagen Child Anxiety Project (CCAP) - et behandlings- og forskningsprojekt om angsttilstande hos børn.

Send navnestof til os:

Skriv til os, hvis karriereskift eller lignende skal nævnes her på siderne. Husk at medsende et vellignende portræt.

debatognavne@kommunen.dk

“Jeg ved godt, de er store og onde og multinationale. Men i det mindste har de overenskomst. Og de er såmænd også begyndt at betale skat her i landet.”

Johanne Schmidt-Nielsen om, hvorfor hun spiser på McDonald's

Ud af manegen: Tom Behnke

"Vi tænker sgu ikke store tanker om fremtiden inde i det her hus"

De sociale medier er en stigende stressfaktor i det politiske liv, og endnu er potentialet for at bruge dem til at tænke nyt ikke indfriet, siger Tom Behnke (K), der siger farvel til Christiansborg efter 21 år.

Sceneskift

Kommunen bringer i hvert nummer frem til folketingsvalget et portræt af en politisk profil, der enten stopper i Folketinget eller står på tærsklen til måske at blive nyvalgt.

Af Jonas Sloth Bach
jonas@kommunen.dk

Hvad fik dig til at gå ind i politik?

Jeg fattede interesse for politik som 13-årig, fordi jeg ikke kunne have uretfærdighed.

Når mine kammerater blev behandlet dårligt af lærerne, stod jeg op for mine venner. Jeg bragte mig i skudlinjen og indså, at jeg ville bruge mit liv på at rette op på uretfærdighed.

Der var også meget venstreorienteret indoktrinering i 1970'ernes folkeskole. Jeg var frihedselskende og liberal. Jeg syntes, det var forkert med ensidig undervisning.

Hvad har været din største styrke som politiker?

Min største styrke har uden tvivl været, at jeg ved siden af det politiske har en håndværksmæssig uddannelse og en uddannelse som politimand. Indsigten i, hvad der foregår i samfundet og hvad der sker om natten og på kanten af samfundet, fik jeg allerede i en meget ung alder. Det gav mig megen viden om, at vores samfund er meget mangfoldigt.

Hvad har været din største svaghed som politiker?

Jeg bliver meget nemt meget engageret. Jeg går all-in, og jeg har forfulgt de sager, der har optaget mig. Det er en svaghed, at man lader sig involvere for meget, fordi det betyder, at man arbejder 24 timer i døgnet. Det er det, der har bevirket, at jeg nu stopper i politik.

Man skal kunne håndtere balancen og huske at lægge pauser, fridage og ferier ind i sin kalender og tillade sig at

koble af. Jeg har hele tiden syntes, at der var noget, der kunne gøres bedre. Jeg har aldrig holdt helt fri.

Hvad fik dig til at beslutte ikke at stille op til Folketinget?

Jeg havde egentlig planer om at blive så længe som muligt i politik. Men det er enormt opad bakke at være parlament i forhold til hele administrationen, embedsværket og hele den djøficer, der sker i vores samfund. Der er en meget voldsom magtkamp, og embedsmændene har taget mere og

mere over i forhold til at sætte dagsordenen. Den kamp havde jeg besluttet mig for at kæmpe, men jeg måtte erkende, at det påvirkede mig for negativt. Det blev et irritationsmoment, som jeg tog med hjem. Jeg havde truffet beslutningen, inden jeg blev syg. Politik var ikke længere sjovt og tilfredsstillende - det var for hårdt. Det var stressende og for meget af det gode.

Hvad er din største politiske bedrift?

Jeg synes, jeg har fået ting gennemført. På stofmis-

brugsområdet har jeg vendt skuden fra at betragte stofmisbrugere som kriminelle idioter til at tale om syge mennesker, der har brug for hjælp, og at kriminaliteten er en følgevirkning.

Hvad er dit største politiske nederlag?

Jeg har taget nogle diskussioner internt i partiet, som jeg ikke har vundet. Så jeg har måttet rette ind. Jeg ville også gerne have været minister, men jeg har stillet mig tilfreds med, at jeg har været vurderet til at kunne være blevet

minister. Det ærgrer mig, at det aldrig er lykkedes at lave færre love og regler. Den allerstørste udfordring for politikerne i dag er at lave afregulering og samtidig bevare kvaliteten.

Hvad er blevet værre i dansk politik, mens du har siddet i Folketinget?

Særlig med de sociale medier er man i højere grad blevet tvunget til at forholde sig til, hvad der er sket i den sidste time og have en holdning til det og kommentere det indenfor to minutter. Politikere

Blå bog**Tom Behnke**

► 49 år, uddannet skovarbejder og politibetjent.

► Folketingsmedlem for Fremskridtspartiet fra 1990 til 1999.

► Folketingsmedlem for Frihed 2000 fra 12. oktober 1999 til 6. februar 2001.

► Folketingsmedlem for Det Konservative Folkeparti fra 7. februar 2001 til 18. juni 2015 med fire års pause 2001-2005

► Tidligere formand og næstformand for den konservative folketingsgruppe.

tænker mere over, hvad der er sket, i stedet for at diskutere politik og fremtid. Facebook er en stressbyld, som betyder, at man har ikke tid til at være politiker. Nu er man sin egen politiske kommentator. Vi tænker sgu ikke store tanker om fremtiden inde i det her hus.

Hvad er blevet bedre i dansk politik, mens du har siddet i Folketinget?

Folketinget er blevet mere transparent. Der er ingen tvivl om, at afstanden fra borgere til Folketing er blevet meget kortere. Det er super godt, fordi der kommer mange gode input fra borgerne. Men vi skal være bedre til at bruge de sociale medier til at tænke fremad.

Hvad skal du nu?

Umiddelbart har jeg mulighed for at komme tilbage til politiet, og det kan meget vel være det, jeg gør. Men jeg pusler også på at lave en STU-skole for særlig fagligt og socialt svage unge, der skal have hjælp til at håndtere eget liv.

Jeg håber, jeg kan få tid til begge dele. Og så vil jeg bruge rigtig meget mere tid med min familie og mine børn. ●

4-5

milliarder kroner. Så meget mener Økonomi- og Indenrigsministeriet det vil koste at forlænge skattestoppet for boligejere, så det også gælder i perioden 2020-2025.

Kilde: Berlingske

Morgendagens meningsdannere

Af Joachim Koefoed

DR - EN GAMMEL ELASTIK

Jeg ønsker frit medievalg, og politikerne på Christiansborg vil ligeså, men hvor er forskellen? En undersøgelse foretaget af Forbrugerrådet Tænk fastslår, at 75 procent af alle danskere oplever, at de betaler for kanaler, som de ikke benytter. I tråd med undersøgelsen udtrykte samtlige medieordførere på Christiansborg et ønske om øget frit valg i forbindelse med tv-pakker. Hykleri. Man kunne fristes til at spørge, om dette frie valg også gælder DR og deres ydelser?

Mange ungdomspolitikere advokerer hyppigst for at skære alle kanaler og beføjelser væk fra DR. Jeg er i en lidt anden boldgade. Jeg tror i langt højere grad, at public service begrebet skal kigges i sømmene. Begrebet stammer fra 1925 – en gammel sag. Som vi alle ved, kan en gammel elastik ikke udstrækkes ret meget, før den knækker.

DR dækker et bredt udsnit og spænder vidt med 15 forskellige radio- og tv-kanaler. 15 forskellige kanaler, som jævnfør public service-kontrakten forpligter sig til at ”omfatte nyhedsformidling, oplysning, undervisning, kunst og underholdning”. Fem elementer, som kan fortolkes vidt; jeg kender ingen former for tv eller radio, som ikke kan dækkes af dem. Kulturminister Marianne Jelved udtalte i forbindelse med medieforliget sidste sommer, at DR skal have mulighed for at give seerne, hvad de vil have.

Taget til det ekstreme kunne man spørge, om de 60 procent af danskerne, som ser pornografi, ikke skal have dækket deres behov, i mere end en forstand, gennem public service-kontrakten – falder pornografi ikke ind under underholdningselementet?

Hvad man så end mener om DR's indhold, så kan man i lange træk i hvert fald beklage sig over måden, man betaler på. Har du også oplevet, at 'licensmanden' kigger ind ad dine vinduer og har tilmeldt dig licens? Man kan også undres over, hvorfor en Gentoftefamilie på fire personer skal betale det samme som én enkelt studerende. Ligeså: Hvorfor der er forskel på licensbetalingen blandt to studerende alt efter, om de er samboende kærester eller blot medstuderende? Når det så er sagt, så virker det yderst uforståeligt, at DR koster så mange penge. Din månedlige betaling andrager omtrent 209 kroner, altså 2.508 kroner årlig. Sammenligneligt kan man for samme beløb købe over 31 månedsabonnementer på Netflix, HBO eller Viaplay. Ligeså kan forskellen mellem DR og Yousee sammenlignes. Den gennemsnitlige pris per kanal på DR, såfremt man betaler månedlig, er 14,00 kroner per kanal, mens prisen på Yousee's mindste TV-pakke er 9,20 kroner – tankevækkende?

En indskrænkning vil i min optik være en tiltrængt elastik-udskiftning og gøre, at danskerne igen vil være positivt stemte overfor DR. Hovedsagelig ønsker jeg i fremtiden at opretholde den væsentlige objektivitet i nyhedsformidlingen, som DR behersker.

Jeg begriber simpelthen ikke, at langt størstedelen af Christiansborg-politikerne fortsat ønsker at drive mediemonopol og udkonkurrere kommercielle udbydere. ●

Joachim Koefoed er kultur- og ideologidør for Venstres Ungdom

Regioner

DANSKE REGIONER

Formand er mest magtfuld

På Danmarks største enkeltstående velfærdsområde, sundhedsområdet, er **Bent Hansen**, formand for Danske Regioner, den mest magtfulde person, og regionsformanden har ligeledes den største gennemslagskraft og den største faglige dygtighed. Det konkluderer Dagens Medicins Magtpanel, som for femte år i træk har placeret Bent Hansen som nummer 1 på den såkaldte 'Magtliste' over de 100 mest magtfulde personer i det danske sundhedsvæsen. På listen følges Bent Hansen af finansminister Bjarne Corydon og statsminister Helle Thorning-Schmidt. I alt har Bent Hansen indtaget 1.-pladsen seks gange. På listens top 10 optræder i øvrigt regionsrådsformændene Sophie Hæstorp Andersen (S) fra Region Hovedstaden samt bestyrelsesmedlem i Danske Regioner, regionsformand i Nordjylland Ulla Astman (S), der også er formand for Danske Regioners Sundhedsudvalg. Begge er rykket en plads frem i forhold til sidste år og indtager nu en 4.- og 6.-plads.

SYDDANMARK

Direktører forlader Sydvestjysk Sygehus

To tredjedele af direktionen på Sydvestjysk Sygehus forlader deres stillinger i forbindelse med generationsskifte. Det sker efter flere sager, der har bragt sygehusledelsen på kant med de ansatte. Det skri-

ver Jydske Vestkysten. Den administrerende direktør for Sydvestjysk Sygehus, 64-årige **Bjarne Normark**, fratræder sin stilling som chef for sygehuset med 2500 ansatte for at blive lægefaglig direktør i regionshuset. Samtidig forlader sygeplejefaglig direktør, 61-årige Birthe Mette Pedersen, sygehuset for en anden ledende stilling i regionen. Dermed fratræder to ud af tre direktører på sygehuset som led i det, man fra Region Syddanmarks side kalder en aftale om generationsskifte. Stillingerne besættes, når nye direktører er fundet. Det forventes at ske senest primo 2016. Direktørernes fratræden sker kort efter, at ni faglige organisationer for i alt 1600-1700 ansatte på sygehuset efter et stormøde om tvungne 12-timers-vagter valgte at gå direkte til sygehusets øverste ledelse, Region Syddanmark. Dertil kommer sager om en legeplads, som blev lavet om til rygergård, og julegaven til de ansatte: en bog om sygehuset skrevet af sygehusets kommunikationschef, der er samboende med Normark.

Organisationer

DI BORNHOLM

Formand fortsætter

På generalforsamlingen torsdag den 11. juni blev direktør Kenn Kjellberg, Victor Vask A/S, genvalgt som formand for DI Bornholm. Samtidig fik foreningen et nyt medlem i bestyrelsen, direktør Pernille Bülow fra Pernille Bülow A/S, mens der var genvalg til tre

øvrige bestyrelsesmedlemmer: direktør Michael Almeborg fra Ole Almeborg A/S, administrerende direktør Michael Bladt, HASLE Refractories A/S, og managing director Morten Rask fra Jensen Denmark A/S. ●

Vore konsulenttydelser

- Udvikling af organisationen, ydelserne og det gode lederskab
- Coaching/sparring til politikere, topchefer, ledere og nøglemedarbejdere
- Rekruttering af topchefer, ledere og nøglemedarbejdere (SKI-certificeret)
- Visions- og strategiseminarer for byråd, udvalg, direktion og ledergrupper
- Lederevaluering og -udvikling
- Chef-til-leje

Brug proceskonsulenter med topledereerfaring. Den erfaring har vi!

H.C. Vestergaard
LEDELSE STYRING UDVIKLING

Tlf. 7022 0272 • www.hcvestergaard.dk

Lundgaard Konsulenterne

- Rekruttering af ledere og nøglemedarbejdere
- Visions- og strategiprocesser for den politiske- og administrative ledelse
- Netværksanalyse – vi kan vise hvordan organisationen i *virkeligheden* arbejder sammen
- Udvikling af ledere og ledergrupper – med eller uden typeprofilværktøjer
- Sparring/coaching med toppolitikere og ledere

dk job

Skolechef, Horsens Kommune

Horsens Kommune søger en ny skolechef, der brænder for skoleområdet og som igennem samarbejde og ressourcensyn kan få alle til at spille med i at styrke resultaterne på skoleområdet.

Ansøgningsfrist: 03/08/2015

Økonomichef på Aarhus Universitetshospital, Region Midtjylland

Har du erfaring med økonomistyring i stor skala? Kan du både lede og tage del i den daglige drift samt være såvel faglig som strategisk sparringspartner for medarbejdere og hospitalsledelsen på Aarhus Universitetshospital? Så har du nu chancen for at blive vores nye økonomichef.

Ansøgningsfrist: 05/07/2015

Af Morten Uhrenholdt. Tanker fra hængekøjen

Barfodsgængere og hjemmefødere

Engang tilbage i 1970'erne husede en mand, der hed Morten Lange. Af fag var han svampe-professor, men af de fleste bedre kendt som politiker. Han fulgte navnkundige Aksel Larsen, da denne røg ud af DKP og stiftede Socialistisk Folkeparti. SF var blevet et parti, man måtte regne med, og Morten Lange en brutal formand for folketingsgruppen. Han var så langt fra kendt for sine diplomatiske evner og gjorde ofte sine partifæller rasende med sine nedladende grovheder.

Vi havde haft energikrisen, hvor de olierige arabere blev sure på Anker Jørgensen og midt i en i forvejen anspændt energisituation lukkede for hannerne. Danskerne måtte skruge gevældigt ned for varmen og leve med bilfri søndage.

Der opstod en ny bevidsthed om energiens centrale rolle, og der var almindelig enighed om, at vi måtte blive mindre afhængige af olien. Danskerne lærte, at der var noget, der hed vedvarende energi, men stærke kræfter så nu chancen for at få indført atomkraft. Til dem hørte Morten Lange.

Folkelige kræfter sagde nej til atomkraften. Den var ganske vist 'ren' i den forstand, at den var CO2-neutral og ikke svinede som kul. Men den indebar en alvorlig affaldssituation, som ville gå i arv til utallige senere generationer. Et krav om sol og vind voksede.

Morten Lange nærrede fnysende foragt for disse alternative tanker og anså dem for fuldstændig uden nogen form for bund i virkeligheden. Om tilhængerne af sol og vind sagde han, at de var 'led i en ganske almindelig religiøs bølge sat i gang af barfodsgængere, biodynamikere, hjemmefødere og andre, som alene lader følelserne diktere.' Det var et synspunkt, han langt fra stod alene med.

Klovne og realpolitiske tørvetrillere

Det er mere end interessant at følge reaktionerne på Alternativets pludselige forvandling

"Et stigende antal danskere er grundlæggende trætte af, at de etablerede politikere med få undtagelser har lagt politik og visioner i mølpose for at tilslutte sig koret af farveløse administratorer, der papegøjtaler – når det går rigtig højt om 'den nødvendige politik'."

fra komisk nichefænomen med en klovn i spidsen til en politisk kraft, der ser ud til at kunne møve sig ind på Borgen blandt de mange realpolitiske tørvetrillere.

Situationen kaster et usædvanligt klart skær over de forhold, der hersker i dansk politik, og afføder en række skæve situationer, hvor de mest garvede politikere pludselig står, som var de debutanter på gyngende grund.

Helle Thorning-Schmidt smilede huldsaligt, da hun blev spurgt, om hun mente, Alternativet har en pointe. Joh, hun har da også en indre hippie og kunne godt tænke sig kulørte gevandter og kødløse dage. Lars Løkke udtrykte sig også belevent og sagde i min oversættelse noget i retning af, at også en blind høne kan finde et guldkorn.

Ingen har lyst til at gå i kødet på fænomenet, der er kommet bag på alle de etablerede. Helle vil med sikkerhed miste sit røde flertal, hvis Alternativet ikke kommer over spærregrensen og stemmerne bliver spildt. Og Løkke synes enten ikke, at det er blå bloks problem,

eller også frygter han, at det kan give bagslag, hvis han er for hård ved de blåøjede drømmere.

Og minsandten, om vi ikke oplever Venstres politiske ordfører, Inger Støjberg, dæmpe skærebrendestemmen og nærmest kælent sige, at 'det jo ikke rigtig hænger sammen, det Alternativet kommer med.'

Kommunikationskonsulent Rulle Grabow, der slår sine blå folder hos 'Jersild minus spin' og for det meste har held med at tøjle sine sympatier – 'jeg er blå hele vejen igennem' – har dog svært ved at styre sig, når talen falder på Alternativet.

'Det er markant med et parti, der har så mange forslag, der ikke er realpolitisk realiserbare', siger hun med slet skjult indignation, men kommer i samme moment med en klar erkendelse: 'Det er udtryk for, at vi markant har undervurderet, hvor mange danskere der er lige glade med det'. Nemlig.

Et stigende antal danskere er grundlæggende trætte af, at de etablerede politikere med få undtagelser har lagt politik og visioner i mølpose for at tilslutte sig koret af farveløse administratorer, der papegøjtaler – når det går rigtig højt om 'den nødvendige politik'.

Fra politiker til administrator

Hvorfor er du i politik? er de fleste politikere blevet spurgt. Og uden undtagelse svarer de, at det er, fordi de vil gøre en forskel, at de vil skabe et bedre samfund for danskerne. Knap er flosklerne klinget ud, og de er steget op ad trapperne til Borgen, før de bliver præsenteret for en maskine, der står i Finansministeriet. Det er den, der tilsyneladende bestemmer, hvad der er nødvendigt, hvad der er muligt.

Det er mig bekendt ikke tilgængeligt, hvad det er for nogen elementer, der er lagt ind i maskinens program. Men stort set ligegyldigt, hvad man fodrer maskinen med, så svarer den, at bare vi får skattenedsættelser – helst i toppen, beskæring af den offentlige sektor

- gerne dybe - og frie tøjler til erhvervslivet, fra små virksomheder til store eller gigantiske, globale virksomheder og kapitalkræfter, så bliver alting godt og vi bliver rige og lykkelige.

Det er vi mange, der er blevet alvorligt trætte af - en tiltagende desillusion på demokratiets vegne. Jeg tror, at de mange danskere, der nu ser ud til at ville stemme på Alternativet, inderligt savner politikere, der vil sætte de helt grundlæggende problemer - klimaet, miljøet, finanskrisens årsager, menneskers mistrivsel i det gennemmaterialistiske samfund - øverst på dagsordenen; der tør udfordre vækst-afguden; der vil tænke alternativt og originalt for at finde nye løsninger, som vi derefter finder veje til at realisere.

Med fnysende foragt hvæsedes Rulle Grabow, at hun havde hørt en fra Alternativet sige, at han synes, vi har fjernsyn nok. Hun manglede bare de himmelvendte øjne.

Barfodsgængernes drømme havde mere substans, end en Morten Lange kunne fatte. I dag er vindmølleindustrien som bekendt rigtig stor, møllerne højteknologiske og en gigantisk eksportvare. Vinden udgør en betragtelig del af den danske energiforsyning, og atomkraftlobbyen er ikke-eksisterende.

Dengang lærte jeg, at meget kan lade sig gøre, hvis viljen er der. Men man skal ikke vente hjælp fra dem, der har magten og midlerne og derfor ingen forandringer ønsker. De vil altid ryste på hovedet og smile overbærende. I bedste fald.

Net, app, papir

Læs om den seneste udvikling i og omkring de danske kommuner krydret med internationale perspektiver og debatskabende opinion. *Kommunen* fås som avis og app foruden i en netudgave, som opdateres ugentlig. Bestil avisen – **ring 333460 60** eller send en mail til **adm@kommunen.dk**, og vi tager kontakt til dig.

kommunen

politik fra rødderne

Et fuldt avisabonnement koster 2.575 kroner per år (avisen er momsfritaget), indeholder 30 udgivelser årlig, fuld adgang til ugentlig opdateret nyhedsside med tilhørende artikeldatabase og gratis app.

Download avisen som app: Find den på Apple App Store eller scan qr-koden. Appen er gratis, men avisen kan kun downloades med et avisabonnement. Har du ikke et abonnement, kan du dog stadigvæk downloade en enkelt udgave gratis.